

Giới thiệu Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô

Thể loại: NP, cao H, 1 nữ nhiều nam, xuyên không

Editor: Kem Bạc Hà

Mộ Thiên Thiên không ngờ bản thân chỉ viết bộ truyện cao H thôi mà lại xui xẻo đến mức xuyên không trở thành nữ phụ độc ác - Thất công chúa.

Nhưng mà nữ phụ sao? Sao lại bị thịt như nữ chủ vậy?

Những tên nam nhân băng thanh ngọc khiết này không phải là cùng nữ chính dây dưa không rõ sao? Tại sao lại vẫn là xử nam, tình lực dư thừa như vậy? Lại còn một đám đến muốn tự mình dạy dỗ ta?

Giường, hồ tắm, núi tuyết, bụi hoa...còn cả những dụng cụ khiến người ta đỏ mặt kia nữa.

Mặc quần áo thì đều là người tuấn kiệt vô song, cởi quần áo sao lại biến thành sói rồi?

Truyện này NP, nữ chính thân mềm thể nhẹ dễ dàng đẩy ngã, các bạo quân, ôn nhu một chút.....1 nữ nhiều nam, nam chính mỗi người đều phúc hắc cường đại, nữ chính có thể phản kháng sao?Cốt truyện và H đều được coi trọng như nhau, tình cảm theo H mà thăng hoa, hiểu mà ha.... *che mặt*

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Xuyên không thành nữ phụ độc ác

Tiếng thét chói tai của nữ nhân không ngừng vang lên bên tai, gián tiếp còn có tiếng thở dốc của nam nhân.

Âm thanh càng lúc càng lớn, đến mức làm Mộ Thiên Thiên không thể nào tiếp tục ngủ nữa.

"Ồn quá..." Nàng lồm bồm vài tiếng rồi lại tiếp tục ngủ.

Bỗng dưng, một âm thanh từ tính dễ nghe chảy qua bên tai: "Công chúa, có muốn tiếp tục không?"

Tiếng nói thật dễ nghe, làm người ta muốn cắn một ngụm... Mộ Thiên Thiên mơ mơ màng màng, mặt cười ngọt ngào: "Ừ..."

"Đừng ồn..." Mộ Thiên Thiên quơ tay lung tung, lông mi như nước hơi run run, một đôi mắt ngập nước chậm rãi mở.

Chói mắt quá... Rõ ràng vì bảo vệ mắt, ánh đèn trong phòng nàng đều là màu vàng dịu...

"A... A... Mộ Thiên Thiên... người sẽ gặp quả báo...a... Buông ta ra! Giết ta! Giết ta đi!... a..."

Giật mình một cái, Mộ Thiên Thiên đã tỉnh ngủ, ngẩng đầu trong hoảng loạn, một đôi con ngươi tối tăm thâm thúy lọt vào tầm mắt.

Một đôi mắt, như hai cái động tối đen, sâu thẳm xa xưa, nhìn không tới đáy, nhưng trong nháy mắt lại bị nó hấp dẫn, không cách nào dời tầm mắt đi được.

Hô hấp cực nóng trộn lẫn nồng liệt hơi thở của nam nhân phả vào mặt nàng, làm mắt nàng trở nên mờ mịt, trái tim rối loạn.

Nàng giật giật cánh môi, theo bản năng gọi nhỏ: "Từ Cẩm..."

Đáy mắt của hắn hiện lên chút cảm xúc phức tạp, trong nháy mắt trở nên lạnh như băng. Nhưng khi nàng lần nữa nghiêm túc nhìn hắn, phần hàn ý đó lại biến mất vô tung. Cứ như, hết thấy chỉ là ảo giác của nàng.

Nam tử nhẹ nhàng nhấp môi mỏng, giữa hàm răng kiên định nhảy ra ba chữ: "Đông Lăng Mặc."

Đông Lăng Mặc.....

"Soái....." Mặt nhìn đẹp trai, tên cũng đẹp nốt, nhưng mà, Đông Lăng Mặc..... Tên này sao quen vậy? Không phải tên của một tên nam chính trong tiểu thuyết nàng viết sao?

Cách đó không xa, tiếng thét chói tai còn tiếp tục ——

“Ta muốn giết ngươi, a..... Ta chết cũng sẽ không..... Ngó ngó..... Buông tha ngươi, a ——”

Âm thanh thê lương, làm người nghe một chút cũng không dễ chịu, Mộ Thiên Thiên xoa xoa đôi mắt, đưa mắt nhìn lại.

Vừa thấy một cái, không nói nên lời, cơ hồ bị dọa đến lá gan muốn nứt ra!

Nàng nhìn đến cái gì! Nàng vừa thấy được cái gì!

Năm tên đàn ông trần truồng đem một nữ tử yếu đuối mong manh giam ở dưới thân, đang làm chuyện cực kỳ tàn ác!

Đầy đất hỗn độn, huyết tinh cảnh tượng, tiếng kêu cực kỳ bi thảm dần dần yếu ớt: “Ngươi dám hại ta..... Sẽ không bỏ qua ngươi, chết cũng sẽ không! Chết cũng..... Sẽ không.....”

Mấy nam tử cường tráng nhưng không bằng cảm thù kia còn tiếp tục bạo hành trên người nữ tử, cự vật thô tím đáng sợ, không ngừng ở hạ thân đã chảy máu của nữ tử nhanh chóng đưa đẩy, thân hình nhỏ yếu vô lực của nữ tử bị bọn họ lấn lộn đến thương tích đầy mình, tứ chi mềm mại mà nằm oặt trên mặt đất.

Trong tầm mắt, chỉ có đôi mắt trợn trừng của nữ nhân kia, chứng nó chảy máu, hàm chứa oán hận nồng đậm không thể hóa giải, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm nàng, cho đến khi đồng tử tan rã, đến khi mất hết sở hữu sáng rọi.

Mộ Thiên Thiên không tự giác hướng phía sau lưng của Đông Lăng Mặc, trong lòng ngực co rút lại, môi mòng run rẩy, cuối cùng chỉ có thể tràn ra một tiếng hoảng sợ thét chói tai: “A.....”

Người chết, nàng nhìn thấy người đã chết, vẫn là bị..... cưỡng bức tới chết, trời ơi! Đây là chuyện gì?

Bị năm tên đại hán thô bạo..... Địa lao..... Bị oan uổng..... Công chúa.....

Kia không phải một màn nàng dưới ngòi bút của nàng sao? Nữ phụ ác độc thất công chúa, bởi vì tỷ nữ đối với nam tử nàng thích liếc mắt một cái, liền oan uổng tỷ nữ trộm đồ vật của nàng, sai người đem nàng đưa tới địa lao, giết chết.....

Vừa rồi Đông Lăng Mặc bảo nàng là công chúa, nàng là công chúa, nhưng nàng..... Hại chết người?

Trước mắt một mảnh tối tăm, Mộ Thiên Thiên ở giữa tiếng thét chói tai của chính mình lại lần nữa ngất xỉu đi qua.

“Hầu gia.” Thị vệ canh giữ ở một bên nhìn Đông Lăng Mặc, chậm rãi đợi hán phản phó.

Đông Lăng Mặc nhìn cũng không nhìn tỷ nữ đã mất hơi thở một cái, chỉ nhìn chăm chăm vừa rồi nữ nhân có biểu cảm phong phú, lại khác với thất công chúa trong ấn tượng của hắn, bỗng nhiên gọi lên môi: “Thất công chúa không phải nói tối nay muốn bản hầu hầu hạ nàng sao? Đưa nàng trở về phòng, tối nay, bản hầu sẽ tự mình hầu hạ nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Công chúa biến thành nữ nô

Trong lúc mơ mơ màng màng, Mộ Thiên Thiên nghe được âm thanh của một nữ tử ở cách đó không xa: “Hầu gia, ngài thật sự muốn ngủ lại thất công chúa phòng ngủ sao?”

“Sao lại không?” Tiếng nói lạnh lùng của nam tử vang lên.

“Qua đêm nay là sinh nhật thứ mười sáu của Thất công chúa.” Nữ tử có vẻ có vài phần lo lắng, cũng có một chút không cam lòng: “Một khi qua mười sáu tuổi, nguyên rủa sẽ mất đi hiệu lực, thất công chúa liền có thể cùng nam tử..... Làm loại chuyện này, hầu gia.....”

“Đi ra ngoài.”

Những âm thanh sau, Mộ Thiên Thiên nghe không được, chỉ cảm thấy một luồng hơi thở lạnh băng chậm rãi tới gần, nam nhân kia rõ ràng đi tới mép giường, đang nhìn xem chính mình, nàng muốn tỉnh lại, nhưng, mí mắt chính là không thể mở ra được.

Đông Lăng Mặc không hề chớp mắt nhìn chăm chăm nữ tử đang ngủ say, không thể phủ nhận, Thái Hậu bồi dưỡng ra Thất công chúa đẹp không gì sánh được, làn da mềm mại trắng hồng kia, ngũ tạng tinh xảo đẹp đẽ, chỉ cần một nam nhân bình thường nhìn đến, đều sẽ ngăn không được một trận tâm động.

Nhưng hắn đối với nàng mấy ngày nay, lại chưa từng có nửa điểm tâm động, chỉ trừ bỏ đêm nay.....

Đêm nay ở Địa lao, lúc nàng hoảng sợ bất an lao vào trong lòng hắn trốn tránh, cảm giác mềm mại chưa từng gặp đó, làm hắn trong nháy mắt có một loại rung động không thể kể tên.

Muốn hắn hầu hạ đúng không?

Khỏe môi gọi lên một nụ cười tà mị, Đông Lăng Mặc bỗng nhiên cúi người, lấy tay cởi bỏ xiêm y trên người Mộ Thiên Thiên.

Lạnh.....

Mộ Thiên Thiên theo bản năng rút rút thân mình, lông mi dài như làn thu thủy cuối cùng chậm rãi mở ra, nhìn đến một gương mặt anh tuấn tuyệt sắc gần trong gang tấc, nàng không tự giác xoa gò má lạnh như băng của hắn: “Tử Cẩm.....”

Đông Lăng Mặc ánh mắt nháy mắt trở nên lạnh như băng, thô lệ bàn tay hạ xuống, “Tề” một tiếng, lập tức đem xiêm y đơn bạc trên người nàng kéo xuống tới hơn phân nửa.

Dưới yếm, hai điểm hồng nhạt lập tức bại lộ ở trong tầm mắt hắn, hắn khẽ nheo mắt, trầm giọng nói: “Nhìn cho rõ ràng đêm nay ai là n là người ngủ với người!”

“Hả?” Mộ Thiên Thiên có chút phản ứng không kịp, nàng đêm trước đang viết đến phần của Hách Liên Tử Cẩm, cả một đêm trong đầu đều là cái tên này, cho nên một khi không cẩn thận đã kêu ra.

Mà khi nàng nhìn đến đáy mắt cát giấu lửa giận của Đông Lăng Mặc, nàng biết, nàng nhất định là đã chọc giận người này.

“Ta không phải..... A! Đông Lăng Mặc, ngươi làm cái gì?” Mộ Thiên Thiên hét lên một tiếng, bởi vì, Đông Lăng Mặc đã ở dưới con thịnh nộ, một tay đem cái yếm mỏng như cánh ve trên người nàng xé ra.

Bộ ngực sữa trắng nõn tức khắc nhảy đánh ra, phía trên là hai cái nhũ hoa hồng nhạt giống như bị hoảng sợ, không ngừng ở trước mặt hắn run rẩy.

Đông Lăng Mặc vốn dĩ không có hứng thú lớn như vậy, nhưng sau khi nhìn đến song tô nhũ đầy đặn trắng nõn, thân thể theo bản năng một trận căng thẳng, sở hữu máu liền ở nháy mắt nhắm phía bụng dưới, cự vật bị xiêm y ngăn trở, chậm rãi thức tỉnh.

“Không cần!” Thấy hắn tưởng tới gần chính mình, Mộ Thiên Thiên sợ tới mức gọi thất thanh, vội vàng lấy tay che ngực thối lui về phía sau.

Nhưng tốc độ của nàng kém xa Đông Lăng Mặc, hắn chỉ tùy ý chụp tới, bàn tay to đã đem một đôi tay nhỏ của nàng bắt chéo sau lưng, làm thân hình mềm như bông của nàng ngã lên trên đùi chính mình.

Tư thế này, làm Mộ Thiên Thiên chỉ có thể cong thân hình, đem hai vú càng càn rỡ hiện ra ở trước mặt hắn.

Bàn tay bởi vì nhiều năm luyện võ mà xuất hiện vết chai dẹt ở trên tô nhũ của nàng, nhẹ nhàng nâng lên, đầu ngón tay kẹp lấy đầu vú hồng nhạt đang run rẩy, nhẹ nhàng xoa xoa, cảm giác này, cũng không tệ lắm.

“Không.....” Đông Lăng Mặc là hầu gia lạnh lùng tàn khốc nhẩy ở dưới ngòi bút của nàng, nam nhân này có bao nhiêu ác liệt so với ai khác nàng hiểu rõ nhất, cho nên Mộ Thiên Thiên cũng biết, lúc này mà đi phản kháng, quả thực chính còn đường chết thôi.

Nàng chịu đựng cảm giác ngược ngùng, giương mắt nhìn gương mặt đường cong rõ ràng, cương nghị của Đông Lăng Mặc, bất an mà nhẹ nhàng vận vẹo thân hình: “Hầu gia, ta..... Ngươi không phải vẫn luôn thực chán ghét ta sao? Vì cái gì..... Ta không phải người ngươi thích, buông tha..... Buông tha ta được không?”

Đông Lăng Mặc nghe vậy, ánh mắt bỗng nhiên trầm xuống: “Không phải công chúa biết chính mình đủ mười sáu tuổi, đêm nay có thể phá thân, mới kêu bản hầu tới hầu hạ sao?”

Ngón tay dài trên đầu vú yếu ớt của nàng ấn một cái, Mộ Thiên Thiên tức khắc mãnh mai kêu lên một tiếng, một tiếng rên rỉ đó giống như khẽ gọi, câu dẫn Đông Lăng Mặc càng thêm động tình.

Cự vật dưới thân đỉnh vào kẽ hông nàng, hắn cười lạnh nói: “Yên tâm, bản hậu, nhất định sẽ làm ngươi thỏa mãn.”

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Xin người, đừng nhìn mà!

Mộ Thiên Thiên còn không kịp mở miệng cầu xin tha thứ, tay Đông Lăng Mặc đã dùng sức đè lên cặp nhũ trắng nõn của nàng, dùng sức xoa nhẹ.

Đôi mắt của nam nhân không ngừng chuyển thâm, là dấu hiệu động tình của hắn, động tác ngày càng thô lỗ, cũng không có bất kỳ kỹ thuật gì, tựa hồ ngay cả chính hắn cũng không biết rốt cuộc nên dùng phương pháp gì để đùa bỡn nữ nhân trong lòng, chỉ dựa vào cảm xúc của chính mình, từng chút từng chút xoa dần thân thể của nàng.

“Ân.....” Mộ Thiên Thiên muốn cự tuyệt, nhưng không biết vì cái gì, miệng mở ra, lại là tiếng rên rỉ tới chính mình cũng không dám nghe.

Bị một nam nhân xa lạ đùa bỡn, nàng cư nhiên lại phát ra loại âm thanh đáng xấu hổ này, Mộ Thiên Thiên khổ sở muốn chết, nhưng, chuyện càng gây khó chịu lại xuất hiện.

Hô hấp của Đông Lăng Mặc càng ngày càng rối loạn, hắn lại có điểm không cam lòng với chuyện đùa bỡn như vậy, bàn tay to đang kiềm chế hai tay nàng bỗng nhiên giật giật, làm toàn bộ bộ ngực của nàng cong lên càng cao, hắn cúi đầu, môi mỏng dừng ở trên đầu vú hồng nhạt, bỗng nhiên hút một ngụm thật mạnh.

“Â.....” Kích thích kiểu này, đối với người chưa từng trải qua chuyện nam nữ như Mộ Thiên Thiên mà nói là hoàn toàn xa lạ.

Đầu vú vừa nhọn vừa mẫn cảm bị hắn hút một cái, hô hấp của nàng hoàn toàn rối loạn, chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, có một cổ hơi thở vừa nóng vừa ướt át thẳng hướng đến nơi giữa hai đùi, trào ra ở cửa hoa huyết.

Nàng theo bản năng kẹp chặt hai chân, sợ bị nam nhân đang hút nàng đầu vú phát hiện bí mật thân thể nàng.

“Â.....” Khi hàm răng của hắn ở trên đầu vú nàng nhẹ nhàng gặm cắn, nàng lại nhìn không được khẽ gọi lên, càng nhiều hơi thở nóng bỏng hướng tới u huyết, liên tưởng không có tận mắt nhìn thấy chỗ đó, nàng cũng rất rõ ràng, hiện tại quần lót chính mình nhất định đã bị thấm ướt.

Loại chuyện chỉ có ở thịt vắn này, cư nhiên phát sinh ở trên người nàng.

“Thoải mái không?” Nam nhân từ trước ngực nàng ngẩng đầu, vừa lòng mà nhìn hai má ửng hồng của nàng, vừa rồi tiếng rên rỉ như thiên âm kia, đã làm cho hắn có chút không thể kiềm chế.

Bỗng nhiên xóc lên nàng váy, lực chú ý của Đông Lăng Mặc lần này dừng ở hạ thể của nàng.

Giữa hai cái đùi kia là một mảnh thịt non khép lại, hiện giờ đang tản ra từng trận u hương thuộc về nữ..... Cũng không biết, nữ tâm địa ác độc này, hương vị rốt cuộc như thế nào?

“Không.....” Tiếng nói của Mộ Thiên Thiên còn không kịp xuất khẩu, quần lót nhỏ đã bị hắn xé ra, càng đáng xấu hổ chính là, ở giữa quần lót và miệng cánh hoa xấu hổ gặp người kia, cư nhiên lộ ra một đoàn chỉ bạc.

Một màn dâm uế này, Mộ Thiên Thiên nhìn không tới, nhưng, nàng có thể cảm giác được dưới thân thể là tình huống gì, hướng chi, không cần thận nhìn đến đôi mắt của Đông Lăng Mặc bỗng chốc trở nên càng thêm sâu thẳm đen bóng, thực rõ ràng là dấu hiệu dục vọng ở trong nháy mắt cuồng trướng, nàng liền càng thêm xấu hổ đến muốn chui xuống đất.

Nhưng giờ khắc này, làm Đông Lăng Mặc hoàn toàn lâm vào điên cuồng không chỉ là chỉ bạc biểu hiện phản ứng thân thể nàng, còn có..... hạ thể trong bóng không tì vết của nàng.

Nàng cư nhiên có được danh khí, thứ trong truyền thuyết làm muôn vàn nam tử tình nguyện chết chìm trong đó, cũng không muốn tỉnh táo lại! Cánh hoa phấn nộn tươi đẹp còn ở trong trạng thái khép kín, giấu ở cánh hoa trên đỉnh là ngọc châu, bởi vì thân thể nàng động tình mà hơi hơi trướng lên, phía trên, còn có một chút ánh sáng thủy nhuận.

Đào nguyên thân bí trắng nõn non mịn không hề ngăn cản mà hiện ra ở trước mặt, đủ để làm bất kỳ nam tử nào trở nên điên cuồng.

Hắn trước nay..... không biết thân thể nữ tử cư nhiên có thể đẹp đến thế, đẹp đến làm người ta hoàn toàn không thể dời mắt.

“Đừng nhìn.....” Mộ Thiên Thiên khép lại hai chân, có ý đồ ngăn cản hắn tiếp tục nhìn nơi riêng tư chưa từng có ở trước mặt nam nhân lộ ra của mình, nhưng hành động này, không thể nghi ngờ làm hắn gia tôn quý tức giận.

Bỗng nhiên xoay người một cái, hắn đem nàng đè ở trên đệm giường, trước khi Mộ Thiên Thiên kịp phản ứng lại, Đông Lăng Mặc đã cầm lấy đôi tay nàng giơ lên trên đỉnh đầu, đem chúng nó cột gắt vào đầu giường trụ gỗ.

Nam nhân chưa đã thèm mò tới dưới thân nàng, đem hai cái đùi của nàng nhanh chóng mở ra.....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Lớn quá, không vào được!

“Không cần!” Mộ Thiên Thiên chỉ tới kịp hô lên hai chữ, hai cái đùi đã bị Đông Lăng Mặc hoàn toàn nắm trong tay.

Theo hai cái đùi thon dài tinh tế của nữ tử bị đẩy ra, cánh hoa hồng nhạt tức khắc hiện ra ở đáy mắt Đông Lăng Mặc.

Cánh hoa khép kín, phía trên còn có ngọc lộ ướt át, ở dưới ánh sáng của dạ minh châu châu, phát ra một tầng ánh sáng bạc nhàn nhạt.

Dụ hoặc nhất vẫn là cửa u huyết bị cánh hoa ngăn trở, hiện tại, cửa huyết nho nhỏ này, chính vì chủ nhân đang hoảng sợ bất an mà không ngừng nhấp nháy, lúc đóng lúc mở.

Cửa huyết rất nhỏ rất nhỏ, Đông Lăng Mặc thật sự có chút hoài nghi, địa phương nhỏ như thế, thật sự có thể cất chứa được cự vật đang dâng trào của mình hay không.

Hô hấp của hắn càng ngày càng nặng nề, tưởng tượng đến lát nữa liền có thể ném thử tư vị côn thịt nóng bỏng như sắt của mình đưa vào u huyết, thế nhưng lại giống như mao đầu tiêu tử, hưng phấn đến cả đôi mắt đều đỏ lên.

“Thất công chúa, là người tự tìm.” Âm thanh khàn khàn biểu hiện giờ khắc này hắn rất kích động, bởi vì động tình, ở thái dương cùng khuôn mặt tuần tú đều nổi lên một tầng mồ hôi mỏng, khuôn mặt như vậy, ngay cả mình tinh đẹp nhất trên TV đều kém hơn.

Mộ Thiên Thiên nâng lên nửa người trên, vốn là định xin tha, nhưng khi nhìn đến mồ hôi trên mặt hắn, không biết vì sai, lại có chút bị mê hoặc, đã quên muốn lui về phía sau, cũng quên mất giãy giụa.

Nam nhân kéo xuống đai lưng bên hông chính mình, nhanh chóng đem vật cứng sớm đã sung huyết bành trướng móc ra, làm nó không hề che lấp mà hiện ra trong tầm mắt Mộ Thiên Thiên.

Cự vật màu da kia..... So với cánh tay trẻ con còn thô hơn, tuy rằng không có tận tay chạm vào, nhưng cũng không khó để cảm nhận được nhiệt độ và độ cứng của nó, nhìn phía trên nó bởi vì nam nhân động tình mà nổi lên gân xanh, cùng với một giọt trong suốt ngọc dịch trên đỉnh quy đầu kia, Mộ Thiên Thiên hít hà một hơi, sợ tới mức thiếu chút nữa chết ngất đi qua.

“Không.....” Khi Đông Lăng Mặc tận lực hướng hai bên áp xuống chân nàng, chính mình vươn người về trước, dùng hết sức đại quy đầu để ở cửa u huyết của nàng, Mộ Thiên Thiên cuối cùng nhìn không được kinh hoàng thất thố mà hét lên: “Không cần! Ta..... Ta không phải người mà người thích, không cần! Lấy ra! A..... Không cần, đau.....”

Theo hắn đẩy mạnh một cái, nàng cuối cùng cảm thụ cái rõ ràng uy lực của thiết bổng, thật lớn, thật nóng, cứng quá..... Hắn thậm chí còn chưa cảm vào, nàng cũng đã đau đến sắp rơi nước mắt.

“Không cần, hầu gia, không cần..... A! Không cần! A! Đau quá..... Ô ô..... Đau.....”

Nữ nhân run rẩy thân thể tuyết trắng non mịn, hai cái vú no đủ bởi vì nàng run rẩy mà không ngừng đong đưa, về ra từng vòng ánh sáng đẹp, một màn này Đông Lăng Mặc nhìn thấy càng thêm môi lưỡi khô, lại càng thêm khó chịu.

U huyết của nàng sao lại nhỏ như vậy? Cự vật mà chính mình luôn lấy làm tự hào, cư nhiên ở ngay lúc này bị kẹt chặt, cắm lâu như vậy, mà ngay cả quy đầu đều chen vào không lọt.

Hít sâu một hơi, làm hô hấp chính mình hơi thuận một chút, Đông Lăng Mặc bỗng nhiên vùng lên bàn tay to.

Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy trên người chợt lạnh, xiêm y bị xé thành mảnh nhỏ đã hoàn toàn rời xa nàng thân hình.

Mảnh vải cột trên cổ tay nàng cũng không biết ở thời điểm nào đã bị hắn dùng nội lực xé nát, thân thể mềm mại của nàng bỗng nhiên bị người ôm lên, xoay người một cái, nàng đã mặt đối mặt ngồi ở trên người hắn.

Đông Lăng Mặc chịu đựng xúc động muốn hưng hăng thao u huyết của nàng, tiếp tục xé tan xiêm y trên người mình, cùng nàng trần trụi đối mặt, cảm lấy đầu nàng, cúi xuống đặt một nụ hôn.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Rất muốn... Rất muốn hắn dùng sức...

Côn thịt nóng bỏng cứng rắn để ở cửa hoa huyết, chỉ cần nàng thả lỏng ngồi xuống một cái, hoa huyết sẽ bị vô tình căng ra, dù cho côn thịt vào không được, cũng sẽ căng đến nỗi đau xé tâm can.

Mộ Thiên Thiên vừa hoảng vừa sợ, muốn né tránh, đầu lưỡi lại bị Đông Lăng Mặc kiềm chế, cánh môi cũng bị hắn bao lấy ở trong miệng, còn có cánh tay cứng rắn như sắt của hắn, ôm lấy bên hông nàng, làm nàng căn bản không thể nào lui.

“Ân.....” Nụ hôn của Đông Lăng Mặc căn bản không có một chút kỹ xảo nào đáng nói, cứ liên tục cắn môi nàng, không ngừng hút lấy u hương trong miệng nàng, cánh môi bị hắn hoàn toàn ngậm lấy, đầu lưỡi dưới sự truy đuổi của hắn bị hắn hút vào trong miệng, nàng vận vẹo thân mình muốn chạy trốn, lại rõ ràng cảm giác được, chỉ cần vừa động đẩy thân thể của chính mình, cơn thịt cứng như trụ sắt của hắn liền đem hoa huyết nàng căng đến lớn hơn nữa.

Nhưng nàng thật sự sắp chống đỡ không nổi, cả người mềm như bông một chút sức lực cũng không có, hai cái chân chống đỡ thân thể chính mình đang không ngừng run rẩy, xú nữa là nàng sẽ hoàn toàn không có sức lực, càng ngày càng ngồi xuống gần cơn thịt của hắn.

“Ân.....” Ngứa quá, cửa hoa huyết bị quy đầu cực đại của hắn ma sát, từng đợt sóng nhiệt từ hoa huyết truyền đến, rất nhiều lần đều nóng đến thiếu chút nữa nàng lại hôn mê.

Thật vất vả, Đông Lăng Mặc cuối cùng ở lúc nàng sắp hít thở không thông buông ra môi nàng, bàn tay to mang theo vết chai dày của hắn cầm cặp vú đầy đặn của nàng, có chút nóng nảy xoa nhẹ.

Thịt hành vào không được, hắn khó chịu đến cả người giống như đều sắp nổ mạnh, nhưng nàng..... Đáng chết, nhỏ như vậy, muốn đem hắn tra tấn đến điên sao?

“Chờ..... Hầu gia.....” Khi Mộ Thiên Thiên mở mắt ra, vừa lúc nhìn đến đáy mắt hắn không biết là lửa giận hay là dục hòa ánh sáng, nàng hoảng sợ, theo bản năng muốn lui về sau.

Vừa lui, hoa huyết lập tức cùng thịt hành hung hăng ma sát một cái, cảm giác tê dại nháy mắt truyền khắp toàn thân, làm nàng vừa khó chịu vừa thoải mái hừ hừ kêu: “Ân..... Không cần..... A! Thật lớn! Đau!”

“Không nghĩ đau liền thả lỏng cho bản hầu.” Đông Lăng Mặc giọng nói khàn khàn, âm thanh trầm thấp gọi cảm mang theo tiếng thở dốc nặng nề vang lên: “Đừng khẩn trương, để bản hầu đi vào, ngoan, thả lỏng.”

Vừa rồi nàng có cảm giác, đỉnh đầu cơn thịt rõ ràng đã đi vào một chút, chỉ cần nàng nhẹ nhàng một chút, làm u huyết trương đến lớn hơn nữa, hắn liền có thể đem cơn thịt mạnh mẽ cắm đi vào, nhưng một khi hắn đi vào một chút, lại làm nàng càng thêm khẩn trương lên.

Khẩn trương, u huyết co rút lại đến càng chặt hơn, làm hại quy đầu hắn kẹt ở chỗ kia, vẫn như cũ không vào được.

Đông Lăng Mặc vừa thở dốc, vừa dỗ dành nói: “Thiên Thiên, ngoan ngoan mở ra nơi đó, để bản hầu đi vào.”

Thanh âm từ tính mang theo mười phần gọi cảm, hơn nữa đáy mắt đầy dục vọng, làm cả người hắn thoát nhìn dụ hoặc nói không nên lời, còn có, tiếng kêu “Thiên Thiên” làm nàng muốn hoàn toàn trầm luân vào.....

Mộ Thiên Thiên giống như bị mê hoặc, đuôi tay ôm lấy cổ hắn, theo bản năng nâng lên thân thể của mình, hai cái đùi tự giác banh ra hai bên.

Thân mình không có hai chân chống đỡ, theo trọng lực không ngừng hạ xuống, thịt hành cuối cùng lại đi vào được một chút, lại bởi vì cảm giác bị xé rách bỗng dung tăng lên, Mộ Thiên Thiên một lần nữa co rút lại.

“Nữ nhân, ngươi muốn đem bản hầu kẹp gãy sao?” Đông Lăng Mặc cả giận nói, nhưng hiện tại với hắn mà nói, bị kẹp gãy vẫn là phần nhẹ, sợ nhất chính là bị nàng kẹp tới bản!

Thịt hành đã vui được một phần ba vào u huyết ấm áp ướt át của nàng, đỉnh quy đầu yếu ớt theo u huyết co rút lại mà không ngừng bị đè ép, cho dù hắn cường hãn như vậy, cũng thiếu chút nữa muốn phun trào.

“Ta..... Ta không phải cố ý..... A! Nó thật lớn, ta..... Ta từ bỏ!” Căn thịt hành to lớn kia còn đang không ngừng xâm nhập sâu hơn, Mộ Thiên Thiên đau đến mức thái dương tràn đầy lớp mỡ hồi mỏng, tay đặt trên lồng ngực no đủ cơ bắp của hắn, bắt đầu giãy giụa.

Đông Lăng Mặc sao lại cho phép nàng chạy thoát, một tay đem một đôi tay nhỏ của nàng bắt chéo sau lưng, nhẹ nhàng lôi kéo, làm nàng theo bản năng nâng lên thân thể, hắn cúi đầu ngậm lấy một bên kiêu nữ, một bên làm thịt hành không ngừng cắm vào u huyết càng sâu, một bên cắn đầu vú tinh xảo của nàng dùng sức mút vào.

“A.....” Quá kích thích, kích thích như vậy, Mộ Thiên Thiên cả đời chưa nếm thử qua.

Đầu trống rỗng, thân thể càng ngày càng nóng, hưng phấn kích thích quá độ làm nàng cảm lòng không đậu ườn ngực, làm hắn hút được mạnh hơn, mông trắng nõn cũng tự giác đóng đũa, rất muốn..... rất muốn hắn dùng sức làm thịt hành chôn vào chỗ sâu nhất trong hoa huyết.....

Nàng không biết chính mình bị cái gì, chỉ là cảm thấy thân thể nóng quá, hoa huyết rất ngứa, rất muốn..... Bị hắn mạnh mẽ cắm vào.....

Spoil chương 6: Đau quá, hoàn toàn vào rồi

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(chăm)Net**.

Chương 6: Đau quá, hoàn toàn đi vào

Nhũ hoa bên phải bị Đông Lăng Mặc ngậm ở trong miệng, đầu vú hồng nhạt bị hấn không nặng không nhẹ gặm cắn nên càng ngày càng sưng to, còn có vú bên trái của nàng, bị bàn tay to của hắn chà đạp mà không ngừng biến hình, nhũ thịt trắng nõn từ giữa khe hở ngón tay hắn tràn ra, dâm uế điểm tình nói không nên lời.

Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng mềm mại, khi hắn dùng sức hút lấy đầu vú nàng, giống như muốn từ đầu vú nhỏ này hút ra sữa tươi giúp hắn giải khát, nàng khẽ gọi một tiếng, thân mình nóng lên, một cổ mật dịch lập tức từ hoa huyết trào ra, hoàn toàn dính ướt côn thịt vẫn luôn cắm ở hoa huyết nàng.

Côn thịt đã bị kích thích, đang không ngừng trương to, vốn dĩ đã ở kích cỡ làm nàng hoàn toàn thừa nhận không tới, nháy mắt trở nên càng thêm đáng sợ.

Mộ Thiên Thiên cắn môi, không nghĩ làm chính mình phát ra những tiếng rên rỉ vô sỉ, chỉ tiếc, cuối cùng vẫn là nhịn không được mà mở ra môi mọng ngậm nga lên: “A..... Không cần, không cần lại đi vào, a..... Đau.....”

Thật sự đau, theo đại nhục bỗng thẳng tiến, cảm giác đau nhức xé tâm bỗng nhiên hiện lên, sợ tới mức nàng hoàn toàn tỉnh táo lại từ bề dục.

Lúc bị tình dục khống chế, nàng còn nghĩ làm cho hắn dùng sức cắm đi vào, nhưng hiện tại thanh tỉnh, tưởng tượng đến kích cỡ của hắn, nàng liền kinh hoàng thất thố muốn chạy trốn.

Nam nhân đã nhả ra vú nàng, giờ lại nhìn chăm chăm mặt nàng, mồm to thở phì phò.

“Thiên Thiên.....” Đông Lăng Mặc dịu dàng kêu một tiếng, không biết một tiếng “Thiên Thiên” này có bao nhiêu tình nghĩa, chỉ nghe thấy tràn đầy tất cả đều là dục vọng.

Muốn nàng, tưởng hung hăng cắm vào nàng, dùng sức thao nàng, ngay bây giờ!

Mộ Thiên Thiên cắn môi, nhịn xuống cảm giác đau đớn, cúi đầu nhìn về địa phương hai người đang giao hợp.

Côn thịt thật lớn ít nhất đã cắm một phần ba chiều dài vào hoa huyết, hoa huyết nhỏ nhỏ bị nó căng đến to ra, ngay cả huyết thịt cũng bị mang vào một ít, trên côn thịt lộ ra gân xanh là mật dịch trong suốt, tất cả đều là từ cửa hoa huyết của nàng chảy ra.

Một màn này, dâm loạn đến làm người ta hoàn toàn không dám nhìn nhiều nửa con mắt.

Nàng cuống quýt xoay mặt, lại muốn từ trong lòng hắn tránh thoát.

“Thật là nha đầu không biết nghe lời.” Thấy nàng giãy giụa, Đông Lăng Mặc thở hắt hắt một chút, cảm giác được hoa huyết nàng cuối cùng cũng đủ ướt át, hắn đẩy mắt xuất hiện chút ý cười không thể nhận ra, bàn tay to đặt ở cái hông có thể dùng một tay ôm hết của Mộ Thiên Thiên, ánh mắt nghiêm túc đặt trên mặt nàng, bỗng nhiên nói giọng khàn khàn: “Hiện tại, bản hầu muốn đi vào.”

“Không..... A!”

Tiếng thét chói tai của nữ nhân, cùng với khi côn thịt đâm sâu vào u huyết một tiếng “Phốc”, hai loại âm thanh này đều làm nam nhân hoàn toàn trở nên điên cuồng.

Gậy sắt so với cánh tay trẻ con còn thô hơn, cứ như vậy triệt triệt để để cắm vào, cắm xuống chỗ sâu nhất.

Mộ Thiên Thiên khóc, nước mắt rơi xuống đầy mặt, bởi vì đau, thật sự rất đau.

Hạ thể giống như bị xé rách thành hai nửa, đau đến nước mắt nàng cứ lăn xuống dưới không ngừng, côn thịt nóng bỏng còn chôn sâu ở trong thân thể của nàng, to như vậy, cứng như vậy, gân xanh còn đang nhấp nháy.....

“Đi ra ngoài, cầu xin người đi ra ngoài, a..... Đừng cử động, ân a..... Đau.....”

Nàng không dễ chịu, Đông Lăng Mặc cũng không thể dễ chịu hơn chút nào, côn thịt vừa đi vào đi vào đã bị hoa huyết nàng kẹp gắt gao, hoàn toàn di chuyển không được, nhưng, nếu không động đây, hắn nhịn lại rất khó chịu.

Càng nhiều mồ hôi dọc theo thái dương hắn không ngừng trượt xuống, dừng ở trên cặp vú phong tao, theo sự run rẩy của nàng chậm rãi chảy xuống.

Nam nhân đã không thể nhịn được nữa, bỗng nhiên xoay người một cái đem nàng đè xuống, dưới thân, côn thịt lửa nóng bắt đầu chậm rãi ra vào.

“A.....” Mộ Thiên Thiên thê lương thét chói tai, hoa huyết theo nhịp độ di chuyển của hắn càng ngày càng đau, có chút ẩm áp chất lỏng bị côn thịt hắn mang theo ra ngoài, nhiễm hồng khăn trải giường trắng tinh dưới thân.

Cúi đầu nhìn thấy máu tươi thánh khiết đại biểu cho xứ nữ chảy xuống, Đông Lăng Mặc đầy mắt cũng bị ánh đèn nổi lên đỏ tươi, thủ tính dưới đáy lòng cuộn cuộn nổi lên, ngay sau đó, hắn đã không còn cách nào để ý đến tiếng khóc thút thít của nữ nhân, còn thịt giống như lưỡi dao, ở trong hoa huyết của Mộ Thiên Thiên nhanh chóng thọc vào rút ra.....

Spoil chương 7: Quỳ bò xuống, vào từ phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Quỳ bò xuống, xâm nhập từ phía sau

Nguyên lai đây là cảm giác hoan ái, Đông Lăng Mặc sống hơn hai mươi năm, tới tới nay mới lần đầu tiên hoàn toàn cảm nhận được vui sướng như vậy.

Côn thịt thật lớn đến cơ hồ có thể đâm thủng nàng không ngừng đưa đẩy, mỗi lần rút ra, sẽ làm cho thể xác và tinh thần của hắn cảm thấy một trận hư không, mà mỗi lần hung hăng cắm vào, lại sẽ bị thịt mềm trong hoa huyết kẹp đến cả thể xác và tinh thần đều thoải mái.

Khoái cảm trí mạng từ xương tủy phát lên từng đợt, giống như điện lưu truyền khắp toàn thân, kích thích như vậy, nên khi hắn nhìn đến nước mắt của nữ nhân, động tác không chỉ không dừng lại, ngược lại càng thêm điên cuồng.

Hắn muốn hung hăng thao nữ nhân mảnh mai này, thao cho nàng không ngừng khóc thút thít, thao cho nàng chết ngất đi qua!

Hiện tại, hắn nghĩ không nổi bất kỳ cái gì, có thể nghĩ tới duy nhất, chính là hung hăng thao nàng!

Mộ Thiên Thiên cảm thấy lúc này chính mình thật sự muốn chết đi, cảm giác đau đớn như bị xé rách không ngừng từ dưới thân truyền đến, mỗi một lần hắn dùng sức cắm vào, nàng đều có thể cảm thụ rành mạch hình dạng to lớn của côn thịt.

Chính mình vừa tới thế giới này, cũng chỉ là không cẩn thận viết một bản thịt văn thôi mà, sao lại xui xẻo đến mức bị tên nam nhân lãnh khốc, khủng bố nhất cả quyển truyện cường bạo chứ.

Hắn không phải nên tìm mọi cách tránh né thân mật với thất công chúa sao? Hắn thân thể xứ nam không phải là muốn để lại cho cái kia nữ chủ ôn nhu mà đa tình - Lục công chúa sao? Nhưng hiện tại, đề ở trên người mình, nam nhân đang dùng côn thịt vừa to vừa cứng của hắn hung hăng cắm vào nàng, chính là hắn!

Hết thầy đều rối loạn, căn bản không giống như cốt truyện..... Mộ Thiên Thiên hoàn toàn mất đi năng lực tự hồi của bản thân, chỉ có thể bị buộc cảm nhận thứ to lớn cường hãn của hắn, cảm nhận tư vị nhục côn nóng bỏng trong hạ thể chính mình không ngừng thao động.

Đau quá..... Trong đau đớn, lại chậm rãi bốc lên một loại cảm giác chưa từng có, tựa hồ có chút tê, có chút nóng, có chút làm người trầm mê.....

“A..... Hâu..... Hâu gia, ân a.....”

“Thích sao?” Nam nhân dùng tới uy phong trên chiến trường, một chút lại một chút cuồng cảm nộ huyết của nàng, cảm đến huyết thịt tung bay, dâm dịch văng khắp nơi.

Hơi thở cực nóng của hắn theo từng giọt mồ hôi to rơi xuống, thanh âm khàn khàn mà cực kỳ dụ hoặc lại mang mị lực từ tính: “Bị bản hầu làm có thích không? Nói! Nói ngươi thích! Nói ngươi nguyện ý cả đời cho bản hầu tàn nhẫn thao nộ huyết!”

Ân..... A a.....” Mộ Thiên Thiên dùng sức lắc đầu, hắn cắm vào quá tàn nhẫn, mỗi lần đều cơ hồ đem thân thể nhỏ xinh của nàng đâm bay ra ngoài, nếu nàng không dùng sức ôm lấy cổ hắn, nếu bàn tay to thô ráp của hắn không hung hăng cầm lấy eo nàng, nàng nhất định sẽ bị hắn đâm bay.

“Dám can đảm phản bác!” Nam nhân bị hành động lắc đầu của nàng chọc giận, bỗng nhiên eo lui một cái, côn thịt dính đầy mật dịch nhanh chóng rời đi thân thể Mộ Thiên Thiên.

Ngay khi côn thịt rút lui ra khỏi hoa huyết, Mộ Thiên Thiên vậy mà lại cảm giác được hư không chưa bao giờ có, lúc ấy, nàng cư nhiên đáng xấu hổ muốn xin hắn ở lại, tiếp tục nhét đầy hạ thể của nàng.

Hắn vừa đi, nàng thật sự không dễ chịu, rất ngứa, thực hư không.....

“Vật nhỏ khẩu thị tâm phi!” Đông Lăng Mặc mắng nhẹ một tiếng, nhìn hai chân nàng không ngừng ma sát vụn vụn, bỗng nhiên khóe môi mỉm cười, bàn tay to đưa lên, nháy mắt đem thân hình nhỏ xinh của nàng xoay một vòng.

Mộ Thiên Thiên bị hắn xoay thành tư thế quỳ bò ở trên giường, hai chân bị hắn tách ra, hoa huyết cứ như vậy xuất hiện ngay tầm mắt hắn.

Nàng xấu hổ đến mức kinh hoàng thất thố muốn khép lại hai chân, nhưng bàn tay hắn gắt gao cầm đuôi nàng, làm nàng trừ bỏ ngoan ngoãn mở ra chân

mặc cho hấn thường thức cảnh xuân ở cửa hoa huyết, rốt cuộc không làm được gì khác.

Cửa hoa huyết bởi vì bị côn thịt thọc vào rút ra một hồi lâu, lúc này còn có chút khe hở, rồi lại bởi vì tâm tình hoảng hốt của chủ nhân, đang không ngừng khép lại.

Tinh oánh mặt dịch còn đang tràn ra, cánh hoa tươi mới bị dính ướt, dưới ánh sáng của trần châu càng hiện ra dụ hoặc.

Đẹp như thế, nam nhân sao lại cam lòng buông tha được?

“Muốn sao?” Làm lơ hành động lắc đầu của nàng, Đông Lăng Mặc đem thịt hành khổng lồ để ở đằng trước cửa hoa huyết, lần này liền dễ dàng đem cánh hoa yếu ớt của nàng đẩy ra.

“Bán hầu sẽ thỏa mãn ngươi!” Thở hổn hển nhẹ một tiếng, hấn bỗng nhiên một cái nhích thân, thịt hành lại lần nữa chôn thật sâu vào u huyết tràn lan mặt dịch.

“A.....” Thân thể Mộ Thiên Thiên gần không được run rẩy một trận, cảm giác bị nhét đầy thoải mái kỳ dị, thế nhưng làm nàng cảm lòng không đậu mà ngẩng đầu, gọi ra tên nam nhân cười trên người nàng: “Ân a..... Mặc, a.....”

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nha đầu này, là lần đầu tiên lên cao trào

“Mặc..... A! Ân a..... Ân..... Mặc.....”

Trong màn đêm yên tĩnh, tiếng thét chói tai mang theo khóc nức nở của nữ nhân rõ ràng dị thường, cho Tầm Phòng rất lớn, nhưng kêu lớn tiếng như thế, vẫn khó tránh khỏi sẽ bị người bên ngoài nghe thấy, đặc biệt bọn tỷ nữ canh giữ ở bên ngoài chờ hầu hạ hai người.

Những cô nương đó một đám đều cúi đầu, sắc mặt ửng hồng, tưởng tượng hầu gia ngày thường lạnh băng lại cao cao tại thượng, hiện giờ ở trên giường nhưng lại điên cuồng thô bạo, thế nhưng nghĩ đến đó làm trái tim cả đám đập nhanh hơn, thân thể phát một trận nóng, một trận ngứa.

Hầu gia ngày thường không thích có tỷ nữ hầu hạ, các nàng là không có cơ hội nhìn đến dáng người của hầu gia, nhưng chỉ nhìn vào thân hình cao lớn đường cong hoàn mỹ của hấn, không khó tưởng tượng khỏi thân thể kia có bao nhiêu cường hân mê người.

Nếu hiện tại người nằm ở dưới thân hấn, bị ngọc hành cực đại của hấn điên cuồng chọc vào rút ra là chính mình, như vậy, cho dù đoán thọ mười năm, các nàng cũng nguyện ý.

Tưởng tượng bộ dạng cường hân của Đông Lăng Mặc ở trên giường, một đám đều nhìn không được mà vận vẹo hai chân, ở cửa hoa huyết, dâm dịch không được tự nhiên chảy giàn giụa.

Chỉ là một hầu gia đã làm người điên cuồng như thế, nếu đến lúc các vị phu quân khác cũng tới “Hầu hạ”, thất công chúa thật sự sẽ chịu nổi sao?

Phù Công Chúa có bốn vị nam tử tuyệt sắc, đều là do Thái Hậu khâm điểm cho Thất công chúa làm phu quân, Thất công chúa một người khẳng định chịu không nổi, nếu, bọn họ có yêu cầu.....

Mấy cái tỷ nữ một đám mặt mày hăm xuân, đã hận không thể ngay lập tức đem vài vị phu quân của Thất công chúa dùng sức đẩy ngã, đương nhiên, trước tiên phải xem các nàng có năng lực này không.

Trong tầm phòng, nữ tử mảnh mai bị nam nhân ở sau lưng tra tấn đến mức nhiều lần đã thiếu chút nữa ngất xỉu, nhưng ngọc hành dính một chút máu tử nữ vẫn như cũ còn không ngừng ra vào cửa u huyết, mỗi lần rời khỏi, đều có thể mang ra một cỗ mặt dịch, mỗi lần cắm vào, lại làm thịt trong hoa huyết đều nó mang sâu vào trong.

Cửa hoa huyết nhỏ nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào ngọc hành của hấn, một màn dâm loạn này, làm cho Đông Lăng Mặc càng ngày càng nhiệt tình, càng ngày càng không cách nào dừng lại.

“Không cần, không cần! A..... Chậm, chậm một chút! A a..... Cầu xin ngươi, nhẹ một chút, nhẹ..... A, ân a ——”

Một tiếng thét chói tai từ giữa môi răng Mộ Thiên Thiên tràn ra, cảm giác tê dại từ chỗ sâu trong thân thể nháy mắt cuồng trướng, trước khi nàng kịp phản ứng lại đây, thân mình nàng đã kịch liệt run rẩy lên.

Cửa hoa huyết không ngừng co rút lại, đem ngọc hành cắn đến gắt gao, làm Đông Lăng Mặc bị đè ép nửa bước cũng khó vào, may mà đồng thời lúc nàng co rút lại, hoa huyết lập tức trào ra đại lượng mặt dịch, đem ngọc hành toàn bộ bôi trơn, càng phương tiện cho hấn tru động.

Nha đầu này..... Vậy mà tới rồi! Đây hẳn là lần đầu tiên nàng cao trào đúng không?

Đồng Lăng Mặc bị phát hiện của chính mình kích thích đến hai mắt trở nên đỏ tươi, hưng phấn dị thường, cũng không biết, nguyên lai làm nữ nhân vui sướng, trong lòng mình thế nhưng sẽ có một loại cảm giác tên là thỏa mãn.

Chỉ là, thân thể nha đầu này còn đang không ngừng run rẩy, hoa huyết cũng ở điên cuồng co rút lại, hẳn..... Sắp chịu không nổi.

“Thiên Thiên.....” Hắn khàn khàn kêu gọi tên nàng, cơn thịnh vừa to vừa cứng nháy mắt chọc vào rút ra nhanh hơn, đem nữ tử dưới thân thật vất vả lấy lại tinh thần sau cao trào, thao đến mắt không chớp mà hết lên.....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Hút một miếng cũng không chừa

Vừa mới hưởng thụ tư vị mất hồn của lần đầu tiên cao trào trong cuộc đời, Mộ Thiên Thiên còn chưa kịp khôi phục lại, động tác của Đồng Lăng Mặc lại ngày càng nhanh, nàng chỉ kịp há mồm hét lên một tiếng, thân thể lại trong nháy mắt run rẩy.

Lần này, run rẩy đến càng mãnh liệt.

Không..... Không được, nàng lại muốn tới!

“A..... A a.....”

Hoa huyết lại lần nữa hưng hăng co rút lại, Đồng Lăng Mặc cho dù ý chí có cường hãn đi nữa, lúc này cũng hoàn toàn kiểm không nổi.

“Yêu tinh, người là tiểu yêu tinh!” Hắn cắn răng nặng hai tiếng, cơn thịnh rút cảm bằng tốc độ điên cuồng.

Mộ Thiên Thiên sợ tới mức mở to đôi mắt, rõ ràng thân thể còn đang run rẩy, lại bởi vì biết hắn muốn làm gì mà sợ tới mức nháy mắt hoàn hồn.

“Không! A..... Không cần! A a..... Không cần bắn..... Ở a..... Ở bên trong, không cần! Cầu xin người..... A a.....”

Đồng Lăng Mặc đã lâm vào điên cuồng, sao lại nghe được lời nàng nói, huống chi, lấy tính tình kiêu căng của hắn, không muốn cho hắn bắn ở bên trong, hắn liền cô tình muốn bắn! Nữ nhân này chẳng lẽ còn không rõ ràng địa vị của chính mình?

Ninh Thái Hậu khâm điểm bốn người bọn họ vào phủ không phải vì tìm bốn vị phu quân có bối cảnh hiển hách cho Thất công chúa, mà chỉ vì mượn sức bọn họ, cho bọn hắn tặng một vụ vật làm công cụ tiết dục mà thôi.

Một công cụ tiết dục, có tư cách gì yêu cầu hắn phải bắn ở chỗ nào?

Có chút giận dữ, Đồng Lăng Mặc sau khi điên cuồng cảm mấy chục phát cuối cùng, bỗng nhiên gầm nhẹ một tiếng, đem ngọc hành dùng sức cắm đến chỗ sâu nhất của u kính, để cho tinh dịch nóng bỏng toàn bộ phun vào tử cung yếu ớt của nàng.

Cái đầu nhỏ của Mộ Thiên Thiên bởi vì cao trào mà nâng lên thật cao, tử cung bị tinh dịch nóng bỏng kích thích, lập tức tuyệt vọng mà co rút lại, hoa kính ẩm ướt ẩm áp kia, tức khắc giống như có vô số cái miệng nhỏ không ngừng mút lấy ngọc hành của Đồng Lăng Mặc, như muốn đem mỗi giọt tinh dịch bên trong ngọc hành của hắn hút đến sạch sẽ.

Nam nhân thoải mái nhắm mắt lại, hưởng thụ tư vị mất hồn khi hoa huyết mút vào, thẳng đến một giọt tinh dịch cuối cùng đều bị hút lấy, hắn mới chậm rãi mở mắt ra, rũ mắt nhìn cửa hoa huyết vẫn như cũ ngậm lấy ngọc hành cứng rắn.

Cửa huyết nhỏ nhỏ này còn đang không ngừng tràn ra mật dịch, lại không hề thấy một tí tinh dịch trắng bạch của hắn chảy ra tí nào, sau cơn kích động, hắn có chút tò mò phản ứng của hoa huyết lúc này, cho nên, hắn đem ngọc hành chậm rãi rời khỏi hoa huyết, tầm mắt lại vẫn gắt gao đặt trên cửa hoa huyết bị hắn thao đến vừa hồng vừa sưng, nhìn chăm chăm, không hề chớp mắt.

Theo hô hấp của nữ nhân, hoa huyết cũng lúc đóng lúc mở, cửa hoa huyết vừa rồi còn bị căng đến thật to, lúc này đang chậm rãi co lại.

Cho đến lúc hoa huyết cơ hồ hoàn toàn khép kín, tinh dịch của hắn vẫn không chảy ra một giọt, Đồng Lăng Mặc lúc này mới hài lòng, vươn ngón tay thô dài xoa xoa cánh hoa, lập tức lại cảm giác được thân hình Mộ Thiên Thiên đang run rẩy.

Hắn gọi lên khoe môi, dùng thanh âm khàn khàn gọi cảm nói: “Miệng thì nói không cần bắn ở bên trong, hoa huyết lại không phải tham lam đến mức hút không chừa lại một giọt?”

Lời editor: Hôm nay có nhiều bình luận và bình chọn nên ta tặng thêm các nàng 1 chương ☐

Chương 10: Thiếu chút nữa bị xé rách

Mộ Thiển Thiển cũng không đáp lại lời nói ngả ngớn của Đông Lăng Mặc.

Hắn có chút mất hứng, đem thân thể nho nhỏ của Mộ Thiển Thiển xoay lại đây, để cho nàng nằm ngửa trên giường, mới phát hiện hai mắt nàng nhắm nghiền, xem ra đã trong lần cao trào cuối cùng kích động đến ngất xỉu luôn.

Lông mi thật dài nằm ở dưới mi mắt, phía trên còn sót lại nước mắt mà vừa rồi nàng khóc thút thít, bộ dáng đó trông thật diễm đạm đáng yêu, làm lòng người mềm mại rất nhiều, rồi lại gọi lên ý muốn một lần nữa dùng thứ cực đại của chính mình thật căng ra cánh hoa nàng, một lần nữa đem nàng thao đến khóc.

Bộ dáng của nàng khi khóc thút thít, thật đẹp.....

Khóe mắt liếc thấy vết máu trên khăn trải giường, đẩy lòng một lần nữa bị kích động, bất quá nghĩ đến đây vẫn là lần đầu tiên của nàng, bỗng nhiên, Đông Lăng Mặc sinh ra một loại cảm giác thương tiếc trước giờ chưa từng có.

Nằm xuống ở bên cạnh nàng, Đông Lăng Mặc ôm nàng vào lòng, nhắm mắt lại cùng nàng chợp mắt.

Côn thịt dưới thân còn cứng rắn, để ở giữa hai chân giữa, hắn lại quan tâm thân thể yếu ớt của nàng, cố nén xúc động lần nữa đem nàng đè xuống, chỉ ôm nàng ngủ, lẳng lặng nhắm mắt lại.

Tình lực cả người còn chưa hoàn toàn dùng hết, nhưng sau khi ôm lấy thân thể nho nhỏ mềm mại của nàng, bỗng nhiên nảy sinh cảm giác an tĩnh cả đời khó có được.

Nhiều năm qua vẫn luôn ở bên ngoài hành quân đánh giặc, sống trong ngày tháng tinh phong huyết vũ, đây là lần đầu tiên, hắn ôm một tiểu nữ nhân cùng ngủ.

Cảm giác..... Có chút tốt đẹp, khó nói nên lời yên bình.....

.....

Đêm đó, không biết nên nói là ngọt ngào hay thống khổ, Mộ Thiển Thiển mơ thấy tình cảnh trước khi mình xuyên qua, Tiêu Tiêu, bạn tốt của nàng, còn có tên kia nên tính là bạn bè hay là kim chủ đại ca* Quân Tứ Hải.

*Kim chủ: ý nói người bao nuôi có nhiều tiền. Ở đây có thể hiểu là anh QTH bị chị phân vân ko viết nên cho vào friendzone hay bro-zone =]]]

Mộ Thiển Thiển mơ thấy chính mình đem tiền nhuận bút tháng này tiêu hết, sau khi ăn mì gói vài ngày, quyết định cùng Tiêu Tiêu đi chiếm tiện nghi của Quân Tứ Hải.

Mà Quân đại soái ca bởi vì có rất nhiều tiền, mỗi lần bị lừa bao hai người ăn, vẫn không hề tức giận, ngược lại khóe môi vẫn luôn gọi lên một nụ cười nhẹ, cười tươi lên thì còn đẹp trai hơn cả siêu sao quốc tế.....

“Àn.....” Nàng tỉnh lại vì bụng đói kêu vang, lúc thức giấc không cẩn thận di chuyển hai cái đùi, tức khắc đau đến há mồm rên rĩ: “A, đau.....”

Hoa huyết giữa hai chân như bị người khác xé rách, tới bây giờ còn có cảm giác bị căng rách, đặc biệt sau khi nàng mở miệng rên rĩ, đồ vật đang ở bên trong nàng tựa hồ lại phình to hơn nữa.

Nó đang không ngừng trương đại, vốn dĩ đã nhét đầy hoa huyết nàng, lúc này, càng làm hoa huyết bị căng đến chua xót khó chịu.

“Không cần, đau.....” Mộ Thiển Thiển chậm rãi mở mắt ra, xoa xoa đôi mắt chua xót, còn không kịp thấy rõ hết thấy cảnh vật trước mắt, liền theo bản năng duỗi tay sờ vào hoa huyết, muốn đem đồ vật cấm ở trong u huyết của nàng bên trong lấy ra ngoài.

Đau quá, càng ngày càng đau.....

Thật vất vả, ngón tay ngọc thon dài đụng tới tên đầu sỏ làm đau nàng, nàng không cần nghĩ ngợi liền cầm lấy nó, khi vừa định đem nó rút ra, một bàn tay thô ráp bỗng dưng nắm lấy cổ tay nàng, năm ngón tay nắm chặt, lập tức làm tay nhỏ không nghe lời của nàng phải buông ra.

“Người xấu.....” Nàng mở mắt ra, một bên nhẹ giọng chửi nhỏ, một bên quay đầu lại để xem người cầm lấy tay nàng, nhưng sau khi thấy rõ gương mặt tuấn dật kia, nàng ngẩn ra, ngay sau đó, thanh âm thét chói tai vang vọng toàn bộ Tầm Phòng: “A.....”

Đồng Lăng Mặc có chút bức bối thả tay nàng ra, vừa mới tỉnh táo lại, bởi vì tiếng hét của nàng mà ý thức còn có chút mơ hồ nhanh chóng tỉnh lại.

Tiếng hét chói tai của nữ nhân thật sự vô cùng đáng sợ, tai hắn không chút chuẩn bị liền bị tiếng hét đâm vào đầu óc, đôi mắt như sao lại còn phủ chút sương mù hơi híp lại, hắn như cũ lờ lững nằm ở đó, mặt không chút biểu tình, nhìn nữ nhân kinh hoàng thất thố muốn chạy ra từ trong lòng hắn.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Thêm một lần nữa, nàng sẽ chết mất!

"Phụt", khi Mộ Thiên Thiên thoát ra, thứ đồ vật ở bên trong nàng cũng bị mạnh mẽ tách ra.

Thời điểm cơn thịnh và u kinh bị chia lìa, mật dịch bắn ra, dù là Mộ Thiên Thiên hay là Đồng Lăng Mặc, đều nhìn không được hít ngược một ngụm khí lạnh.

Hoa huyết ở nháy mắt được hoàn toàn thả lỏng, tuy rằng vẫn còn rất đau, nhưng ít ra không hề bị căng lớn, Mộ Thiên Thiên chịu đựng cảm giác bị xé rách, tay chân luống cuống nhấc lên chắn găm che ở trên người chính mình, mới dám trộm quay đầu lại liếc nhìn Đồng Lăng Mặc một cái.

Vừa quay đầu lại, đầu tiên thấy được chính là cơn thịnh thật lớn đang gắng gượng của hắn, trên cơn thịnh rõ ràng còn dính đầy mật dịch, nguyên lai, vừa rồi vẫn luôn găm trong u huyết của nàng, lại là vật kia của hắn! Hắn cư nhiên lấy vật to lớn kia găm trong người nàng cả đêm! Hắn sao lại vô si như vậy?

Bất quá, lần này Mộ Thiên Thiên thật sự hiểu lầm hầu hạ rồi, trên thực tế, ngay cả bản thân Đồng Lăng Mặc cũng không hiểu được, khi nào hắn đã đem cơn thịnh găm vào mật huyết nha đầu này, việc này..... Có chút khó giải thích.

Hắn trước giờ không phải kẻ hay giải thích cho người khác, nếu khó nói, vậy đơn giản khỏi nói luôn, tùy nàng muốn nghĩ sao thì nghĩ.

Ánh mắt đặt ở trên cơn thịnh chính mình, nhìn đến mật dịch ónh nhuận ánh sáng, Đồng Lăng Mặc nhìn không được, lại lần nữa cứng rắn, hận không thể một lần nữa đem cơn thịnh dùng sức nhét vào mật huyết nhỏ nhỏ của nàng.

Hầu hạ thuộc phái hành động, nghĩ đến chuyện gì, liền lập tức làm.

Đôi mắt sáng như sao nheo lại, hắn nhìn chăm chăm vào gương mặt nhỏ có chút tái nhợt của nàng, hạ mệnh lệnh: "Lại đây."

"Không..... Ta không qua." Mộ Thiên Thiên lắc đầu như đảo tỏi, vật kia còn đang "chào cờ", còn có đấy mắt kia ẩn tàng toàn là dục vọng, lúc này đi qua, cùng chịu chết có gì khác nhau?

"Phản kháng?" Lòng mày Đồng Lăng Mặc khẽ nhíu, đáy mắt rõ ràng hiện lên một tia không vui, thanh âm bên trong hàm chứa một tia lạnh băng mang theo tàn nhẫn, thậm chí châm chọc: "Công chúa nghĩ ra trăm phương nghìn kế cầu dẫn bản hầu, hiện tại lại chơi trò lật mềm buộc chặt, không cảm thấy nhàm chán sao?"

"Ta không có." Nàng không có, đó là Thất công chúa ác độc trong truyện, không phải nàng.

Nàng chỉ là một tác giả, một cái tác giả nhỏ nhoi ba bữa không đủ, ăn bữa này lo nghĩ bữa sau.....

Nhưng nàng vẫn rất sợ hắn, bất an mà lùi về góc giường để né tránh, hai chân vừa di chuyển một chút, hoa huyết tức khắc bị đau đến nàng phải hít ngược một hơi khí lạnh.

Nàng nắm chặt chắn găm che lấy thân thể của mình, một đôi mắt tràn ngập hoảng sợ, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm hắn, thò thò khác khác đều phòng bị: "Ta..... Ta hiện tại không nghĩ muốn người, ta thả người tự do, người..... Người đi được không?"

Ánh mắt Đồng Lăng Mặc bỗng chốc trở nên âm hàn, Mộ Thiên Thiên hoảng sợ, sợ chọc giận hắn, vội vã giải thích: "Ta..... Ta là nói, ta đã..... Ta....."

Nàng thật sự không biết phải nói gì, nếu nói nàng không phải thất công chúa hắn có tin không? Nhưng đáng chết, lúc lấy tên cho Thất công chúa, nàng vì sao lại nghĩ không ra tên gì mới mẻ, nhất thời nào tàn lấy tên thật của chính mình cho vai phụ ác độc này?

Đây là ý trời sao?

Nhưng hiện tại, những thứ này đều không quan trọng, quan trọng là, nàng muốn đem nam nhân đáng sợ trước mắt này tống cổ đi, nếu không lại bị hắn cường bạo thì nàng không chết cũng trọng thương.

"Người..... Ta..... Ta là thất công chúa." Cuối cùng nhớ tới thân phận tôn quý của chính mình, Mộ Thiên Thiên hít sâu một hơi, nỗ lực giả vờ mình không vui, nói: "Ta hiện tại mệt mỏi, ta còn muốn ngủ, người..... Người nhanh chóng đi ra ngoài đi."

Chương 12: Ngồi lên quot;nóquot;, tự mình di chuyển!

Đông Lăng Mặc nhúc nhích mày kiếm, dù bạn vẫn ung dung mà nhìn nữ nhân đang lui trong góc, khóe môi hàm chứa một mặt tà mị ý cười: "Người ra lệnh cho ta?"

"Ta....." Xem biểu tình này của hần, Mộ Thiên Thiên liền biết chính mình lại phạm sai lầm, đối với tên này, mệnh lệnh là chắc chắn không dùng được.

Hần nắm giữ Hạ Triều gần một nửa binh lực, ở Hạ Triều, quả thực có thể nói là một tay che trời, ngay cả hoàng đế đều vì lấy lòng hần, tự mình sắc phong Định quốc hầu, cho hần mang binh khí vào triều đường, thậm chí có quyền lợi tùy ý xuất nhập hoàng cung, thậm chí, Hoàng Thượng còn đặc biệt cho phép hần không cần ở bất luận trước mặt ai hành lễ.

Hần cao cao tại thượng đã quen, nàng chỉ là một cái công chúa, đối với hần mà nói tính cái gì? Dám ra lệnh cho hần, quả thực là không muốn sống nữa.

Khi Mộ Thiên Thiên đang tâm hoảng ý loạn*, Đông Lăng Mặc đã ngồi dậy, ánh mắt lạnh lẽo khóa chặt trên khuôn mặt nhỏ bằng bàn tay của nàng: "Người cho rằng không có bản hầu ở đây, công chúa như người có thể bình yên mà sống sao?"

*Tâm hoảng ý loạn = Tinh thần bị hoảng loạn

Nghĩa..... Nghĩa là sao? Cái gì mà không có hần thì nàng không thể làm công chúa? Mộ Thiên Thiên tròn to đôi mắt hạnh, môi mím run rẩy: "Người....."

"Lại đây." Thanh âm của hần thập phần trầm thấp dễ nghe, nhưng lại làm cho người nghe cảm nhận được một trận âm hàn.

Mộ Thiên Thiên chẳng những không có nghe lời hần mà đi qua, thậm chí, rụt rụt thân mình về phía góc giường: "Không..... Ta không qua."

"Người dám phản kháng sao?" Ánh mắt Đông Lăng Mặc trầm xuống, đáy mắt hiện lên không vui: "Ta nói, lại đây."

Tia âm hàn dưới đáy mắt hần làm Mộ Thiên Thiên sợ tới mức rùng mình, cân nhắc thật lâu, cuối cùng, nàng tâm tình trầm trọng, chậm rãi bò về phía hần: "Ta..... Ta không làm loại chuyện này, ta, ta nghe lời, nhưng..... Không làm, không làm loại chuyện này nữa."

Là ai nói người tốt sống không lâu, còn người xấu có thể thọ ngàn năm? Nàng rõ ràng đã xuyên thành vai phản diện độc ác nhất quyển truyện, thế mà sao ở trước mặt hần lại một chút uy nghiêm cũng không có?

Thậm chí, đến tôn nghiêm cũng không.

Vì sao cái đầu ngọc của nàng một chút đều không linh hoạt, mấy cái âm mưu thủ đoạn, lúc này một chút đều không nghĩ ra được? Ngốc như vậy, sao lại làm Thất công chúa ác độc được?

Không muốn làm công chúa nữa, thả nàng đi có được không?

Đông Lăng Mặc nhìn chằm chằm gương mặt hoảng loạn của nàng, đáy mắt hiện lên một tia phức tạp, chỉ là đáng tiếc, một tia khác thường kia, Mộ Thiên Thiên đang trong cơn kinh hoàng hoàn toàn không thấy được.

Còn chưa đi đến bên người hần, hần cũng đã vươn tay một cái, đảo mắt đem nàng ôm vào trong ngực chính mình.

Nhìn nữ nhân còn tưởng liều mình gãy gậy, hần lạnh giọng nói: "Ngoan ngoãn chút, ta sẽ ôn nhu hơn."

"Ta....." Không tin! Chỉ là, lời này nàng không dám nói ra.

Nàng chớp chớp đôi mắt ngập nước, còn ở muốn gãy gậy lần cuối: "Mới sáng sớm, ta, ta không cần....."

"Bản hầu cần." Trước khi nàng kịp phản kháng, hần nhanh tay kéo ra chăn gấm che trên người nàng, thân hình to lớn lại lần nữa đè trên người nàng: "Tuy rằng bản hầu không thích trái tim này của người, bắt quá, tư vị thân thể của người, bản hầu lại rất yêu thích."

"Hầu gia, mới sáng sớm..... Vận động quá kịch liệt cũng, cũng không tốt, ân..... A! Nhẹ một chút....." Bị bàn tay to nóng bỏng của hần dùng sức xoa vù, thân thể Mộ Thiên Thiên lại bắt đầu chậm rãi nóng lên, ngay cả cửa hoa huyết cũng vô si mà bắt đầu xuất hiện cảm giác hư không.

Nhưng nàng vẫn là không muốn lại lần nữa bị hần làm, nàng thật sự không muốn.

"Ta không muốn đi chuyển." Ngón tay dài nắm lấy đầu vú hồng nhạt của nàng dùng sức捏 một chút, nghe được tiếng rên rỉ của nàng, hắn bỗng nhiên gọi lên mỗi, đẩy mắt hiện lên một chút ý cười: "Lần này, ngồi lên "nó", tự mình muốn."

Lời editor: Hôm nay 2 chương bù cho các nàng chương ngày hôm qua nha. Hôm qua có việc bận, xin lỗi các nàng^^

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Đem hoa huyết mở ra cho ta xem!

Ngồi lên "nó", tự mình đi chuyển. ....

Không đợi Mộ Thiên Thiên kịp phản ứng, Đông Lăng Mặc đã xoay người ngồi dậy, đem nữ nhân đang hoảng sợ bất an đặt ở trên đùi mình.

Hắn rũ mắt nhìn khuôn mặt nhỏ bị dọa trắng bệch của nàng, thân thể nóng bỏng, còn thịt đỉnh ở kẽ mông mềm mại của nàng vẫn vô cùng cứng rắn, nhưng, ánh mắt hắn lại lạnh như băng: "Nữ nhân, nhớ kỹ bản hầu không phải người kiên nhẫn!"

Mộ Thiên Thiên bị lời nói lạnh băng của hắn dọa sợ, theo bản năng động dậy mông, vốn dĩ muốn né tránh cơn thịnh của hắn, vì thứ cứng cứng cứ đỉnh ở nơi đó của chính mình rất khó chịu.

Không nghĩ tới nàng mới động vài cái, Đông Lăng Mặc liền nhịn không được rầu rĩ hừ hừ, thực rõ ràng bị nàng ma sát đến khó kiềm chế.

"Ngồi lên." Âm thanh của hắn rõ ràng trở nên khàn khàn, dục vọng nơi đáy mắt càng thêm nồng nhiệt, Mộ Thiên Thiên biết, lúc này nếu lại không ngoan ngoãn nghe lời, chính mình sẽ phải chịu càng nhiều đau khổ.

Coi như..... Coi như là đang nằm mơ đi, có lẽ, sau khi tỉnh mộng thì không sao nữa.

Chỉ là, hạ thể đến bây giờ vẫn còn rất đau. ....

Nàng nhắm mắt, quỳ gối lên người hắn, cắn môi chậm rãi hoạt động mông nhỏ, để cho hoa huyết tự tìm đỉnh cơn thịnh của hắn.

Bỗng nhiên, cửa hoa huyết cảm thấy một trận tê dại, Mộ Thiên Thiên sợ tới mức mở to đôi mắt, không dám tin tưởng mà cúi đầu nhìn bàn tay to của hắn đang sờ đến cửa hoa huyết của mình, chỗ đó, tay hắn tựa hồ chưa bao giờ chạm qua. ....

"Ấn..... Không, không cần đi vào..... A!" Nàng cả kinh mở to hai mắt, đầu ngón tay thô dài của hắn cứ nhiên cứ như vậy đã cắm vào.

"Còn chưa đủ ướt đã muốn ngồi lên, người không sợ đau sao?" Ngón tay dài của Đông Lăng Mặc vừa đi vào liền bắt đầu chậm rãi từ động, huyết nhỏ này vừa hẹp vừa chặt, đến một đầu ngón tay đều cơ hồ không chứa được, sao lại đem cự vật thô to của hắn nuốt trọn được?

Đem qua hắn đã mất rất nhiều thời gian mới có thể thuận lợi cắm vào, hiện tại mặt dịch còn không nhiều lắm, tuyệt đối không vào được.

Mộ Thiên Thiên đỏ mặt, cảm giác được đầu ngón tay kia ở chỗ sâu trong u kính không ngừng quấy phá, thân mình nóng lên, nàng nhịn không được hơi nâng ngực, cái mông vậy mà theo bản năng đưa theo nhịp độ ngón tay hắn.

"A..... Ân a!" Mỗi lần ngón tay dài của hắn đi vào sâu hơn, thân thể nàng liền ngăn không được run rẩy một chút, hoa huyết phân bố ra mặt dịch cũng càng nhiều, đến cuối cùng, toàn bộ bàn tay của Đông Lăng Mặc cơ hồ đều bị nàng làm cho ướt đầm.

"Thật mãn cảm." Hầu gia cuối cùng bởi vì hạ thể của nàng chảy ra càng ngày càng nhiều nước mà cao hứng, ngay cả giọng nói cũng ảm áp hơn nhiều.

Mộ Thiên Thiên thở dài một hơi nhẹ nhõm, không biết vì cái gì, nàng rất sợ nam nhân này, thật sự rất sợ.

Hắn cao hứng, nàng mới có thể an tâm.

"Tới đây, để cho bản hầu nhìn rõ huyết nhỏ của người." Đông Lăng Mặc bỗng nhiên đem ngón tay dài đang cắm ở hạ thể của nàng rút ra, nhẹ nhàng đẩy, dễ dàng đẩy nàng ngã ở trên đùi chính mình.

"Mở rộng chân ra." Hắn hạ lệnh.

Mộ Thiên Thiên cắn môi, đầu óc phải trải qua một hồi đấu tranh tư tưởng, mới chậm rãi đem hai chân mở ra.

"Rộng hơn chút!" Tiếng nói của nam nhân lớn hơn, hô hấp cũng bắt đầu trở nên dồn dập.

"Ấn....." Mộ Thiên Thiên bị động tác đâm dăng của chính mình kích thích, hai cái đùi tận lực mở ra, làm hoa huyết ướt át của mình không che lấp hiện

ra ở trước mặt hắn.

Tưởng tượng thấy ánh mắt cực nóng của nam nhân hiện tại đang nhìn vào hạ thể nàng, chỉ nghĩ thôi, còn chưa có bất kỳ đụng chạm nào, hạ thể của nàng vậy mà lại ướt thêm một chút.

Mật dịch ào ạt trào ra, đem hai cánh hoa hoàn toàn dính ướt, thậm chí còn dọc theo hoa huyết chảy tới cúc huyết phía dưới, làm cúc huyết cũng trở nên ẩm ướt bôi trơn.

Đồng Lăng Mặc bị cảnh này kích thích đến nhiệt huyết sôi trào, cách hoa huyết của nàng không xa là căn cốt thịt đang không ngừng ở sung huyết, trương to, hận không thể lập tức cắm vào tiểu huyết dâm đẳng này, dùng sức thao nàng!

Nhưng, hắn còn chưa chơi đủ, lúc này chỉ mới bắt đầu thôi!

Hắn thở hổn hển một hơi, mệnh lệnh nói: "Lấy tay mình, đem chỗ đó mở ra!"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đi vào ngón thứ hai, muốn nàng...

Tự tay mở rộng hoa huyết ra!

Lời này còn đáng sợ hơn cả "Ngồi lên nó, tự mình động" nữa.

Mộ Thiên Thiên chưa bao giờ nghĩ tên nam nhân cao quý này lại tà ác như vậy..... Tuy đã lớn, nhưng nàng còn chưa bao giờ làm những chuyện dâm đẳng như thế, dù là ở một mình cũng chưa!

Sao hắn lại như vậy chứ!

Mà khi đôi mắt lạnh lẽo hàm chứa dục hóa của hắn nhìn đến mình, nàng vẫn không nhịn được run rẩy, trái tim nhỏ dấy lên một nỗi sợ hãi khó tả.

Nàng không biết rằng khi mình run lên, cửa hoa huyết lập tức co rút lại, cho dù cửa mình đã được cánh hoa ướt át che bớt, nhưng Đồng Lăng Mặc vẫn có thể thấy được rõ ràng phản ứng cơ thể nàng.

Hơi thở của hắn ngày càng nặng hơn, ánh mắt sắc bén nhìn về phía nàng, lạnh lùng nói: "Không nghe lời sao?"

Thấy nàng không dám đáp lời, đáy mắt của hắn hiện lên ý cười tà mị, bỗng dưng hỏi nàng: "Người biết hiện tại công chúa phủ có tổng cộng bao nhiêu thị vệ không?"

Nàng lắc đầu, không hiểu hắn hỏi vậy làm gì.

"Cõ lẽ bọn họ đã lâu chưa được hưởng qua tư vị của nữ nhân rồi?"

"Hầu gia!", Mộ Thiên Thiên thiếu chút nữa đã bị dọa khóc, thị vệ ở đây không tới một trăm tgf cũng cả chục người, chẳng lẽ nếu nàng không nghe lời, hắn sẽ bắt nàng hầu hạ bọn họ sao?

Rõ ràng nàng mới là công chúa, thân phận tôn quý, nhưng nàng lại tin lời hắn nói, hắn chắc chắn sẽ làm được.

Hắn muốn làm gì, thì không ai có thể ngăn được.

Nàng cắn môi, khóe mắt rung rung, ngón tay run rẩy sờ về phía hạ thể. Khi chạm vào cánh hoa ướt đầm, nàng vẫn sợ tới mức rút tay lại. Nghĩ đến hành động lúc này của mình, nàng hận không thể ngất xỉu cho xong chuyện.

"Mở ra." Giọng nói khàn khàn gọi cảm của hắn vang lên cùng với khuôn mặt anh tuấn, nhưng lại đem đến cảm giác như Tu La chôn địa ngục.

Ngón tay một lần nữa đặt trên cánh hoa. Nàng cắn môi một chút, đem hai cánh hoa bẻ ra hai bên.

"To hơn nữa." Hoa môi hồng nhạt bị hai ngón tay ngọc của nàng bẻ ra, làm hắn nhìn không được mà dâm ngón tay mình vào.

"Ấn....." Tay run lên, cánh hoa lập tức khép lại. Thoáng nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của hắn quét lại đây, nàng đành chịu đựng cảm giác tê dại mới nổi lên kia, mà tiếp tục bành hai cánh hoa ra cho hắn.

Ngón tay dài của Đồng Lăng Mặc vừa đi vào đã nghe được tiếng rên rỉ khó kiểm soát của nữ nhân. Âm thanh yêu kiều như nước đổ làm cả thể xác và

tinh thần hấn sung sướng, còn thịt cũng càng sung to đáng sợ hơn.

U huyết giống như một cái miệng nhỏ nhắn, từ khi ngón tay hấn đâm vào, mị thịt cắn chặt đầu ngón tay hấn, cắn chặt như vậy, đến cả ngón tay cũng có cảm giác từng bước khó đi.

Nhưng càng như vậy, hấn càng muốn dùng sức chà đạp thân hình mảnh mai này, làm cho nàng mất khống chế mà thét chói tai như đêm qua!

"A! Hầu gia..... trưởng, đây rồi." Mộ Thiên Thiên cắn răng, bởi vì hấn đã đâm vào ngón thứ hai, sợ tới mức nàng tức khắc hoảng loạn lên: "Không cần, không cần lại đâm vào, chứa..... chứa không nổi."

"Đến ngọc hành của bản hầu cũng nuốt vào, thì hai đầu ngón tay tính là gì?" Khóe môi Đông Lăng Mặc gọi lên ý cười, đem hai ngón tay bị dính đầy mật dịch rút ra. Ai ngờ, khi rút đến cửa hoa huyết, bỗng dừng dùng sức đâm mạnh vào hoa huyết nàng.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cao triều, cho bọn họ xem đến ngơ ngẩn

"A! Ân a....."

Âm thanh khóc nức nở của nữ tử vang lên lần nữa. Tiếng rên rỉ mị hoặc này, chỉ cần là nam nhân thì đều khó cầm giữ được.

Đông Lăng Mặc có chút khó kiềm chế, rất nhiều lần muốn rút hai ngón tay ra ngoài, đổi thành côn thịt của mình rồi dùng sức thao nữ nhân này, thao đến nàng khóc thành tiếng mới ngừng.

Hấn hết chịu nổi rồi!

Nhưng, khi hai ngón tay của mình đâm vài rút ra trong hạ thể nàng, thì tiếng rên rỉ đó lại ngày càng dễ nghe, càng ngày càng câu hồn, làm hấn tiếc nuối không muốn dừng lại.

Hấn thích nghe tiếng rên rỉ của nàng, âm thanh càng dâm dăng, càng lớn hơn nữa, thì càng có thể lấy lòng hấn.

Ngón tay thô dài mạnh mẽ cắm vào, đẩy ra mị thịt trong u huyết một cách thô bạo, rồi lại hung hăng rút ra, cứ mỗi lần rút đến sát miệng hoa huyết, lại bắt ngờ đâm vào.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, tiếng kêu của Mộ Thiên Thiên cũng càng ngày càng thê lương: "Không cần, không cần! A! A a..... Hầu gia! A! Sẽ rách, người sẽ..... A! Sẽ đâm rách ta..... A a....."

"Đâm rách chỗ nào của ngươi?" Đông Lăng Mặc hỏi bằng âm thanh khàn khàn.

Mộ Thiên Thiên chỉ tiếp tục thét chói tai, không dám nói ra mấy lời dâm dăng hơn nữa.

"Bản hầu đang hỏi ngươi, chỗ nào của ngươi bị đâm rách? Có nói hay không?" Tốc độ của hai ngón tay dài lại nhanh hơn một chút, lực đâm vào cũng mạnh hơn.

"A! A a!" Lần này, nàng thật sự đã hét lên, tiếng rên càng lúc càng lớn, làm nam tử vừa bước nửa chân vào cửa vội thu chân lại, không biết có nên vào cắt ngang bọn họ hay không.

Bất quá, hai người kia cũng làm lâu thật, làm đến tận bây giờ, Thất công chúa vậy mà vẫn chưa ngắt xiù, quả nhiên là dâm oa trời sinh, thật đúng là thiếu thao.

Nếu không phải có hạ nhân tới báo, nói Thái Hậu đã thức giấc, bọn họ lại không dám cắt ngang chuyện tốt của hầu gia và Thất công chúa, hấn cũng sẽ không tới đây một chuyến.

Khi đang do dự, trong phòng, tiếng kêu làm nam nhân cơ hồ không kiềm chế được kia lại truyền tới trong tai thật rõ ràng: "A! Sẽ..... A! Sẽ đâm hư tiểu huyết của người ta..... A!"

"Huyết gì? Huyết ở nơi nào?" Đông Lăng Mặc bắt đầu cứng rắn, căn bản không thể dừng, sức mạnh khủng bố đến cả nam nhân cũng sợ, hướng chỉ là nữ nhân như nàng?

"Không..... A! Hoa huyết! Sẽ đâm hư hoa huyết của Thiên Thiên! A..... Hầu gia, cầu ngươi, cầu ngươi..... A a....."

Nàng không chịu được, không phải đau đến chịu không nổi, mà là..... Mà là ngứa muốn chết! Rất muốn, rất muốn bị một thứ lớn hơn nữa lấp đầy!

Cho dù biết rõ nghĩ như vậy là đáng xấu hổ, nhưng nàng chính là nhịn không được.

Nếu không cho nàng, nàng sẽ nhịn không nổi..... Sẽ, sẽ ngửa đến muốn đi tiểu.

“A! Không..... Cầu người a..... Không được, a ——”

Âm thanh này, làm Hiên Viên Liên Thành ở ngoài cửa nghe được có chút bức bối.

Khi hấn nhịn không được, mặt lạnh đầy cửa bước vào, Mộ Thiển Thiển cuối cùng nhịn không nổi, khóc lóc, kêu lớn lên: “A..... Không..... A a a, muốn ra tới, a ——”

Giương mắt nhìn, cho dù cách một tầng màn lụa, nhưng Hiên Viên Liên Thành nội lực thâm hậu vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng nữ tử tuyệt sắc, toàn thân trần như nhộng nằm ở trên đệm, hai cái đùi mở ra thật to, đối diện với Đông Lăng Mặc.

Hai ngón tay dài của Đông Lăng Mặc còn cắm sâu trong hoa huyết của nàng, không ngừng ra vào.

Một màn dâm uế này cũng không làm Hiên Viên Liên Thành cảm thấy kỳ quái, nhưng làm hấn chấn động chính là, hấn vậy mà lại nhìn đến lượng lớn chất lỏng trong suốt phun ra từ hoa huyết của Mộ Thiển Thiển, giống như phun nước vậy, phun thành một bức tranh phong cảnh tuyệt mỹ.

Một màn này, không chỉ có Hiên Viên Liên Thành nhìn đến hoa mắt, ngay cả Đông Lăng Mặc cũng xem đến ngây ngốc.

Hoa huyết của nữ nhân lên cao triều, cảnh đẹp như vậy, nhưng trước giờ chỉ có thể nhìn thấy trên xuân cung đồ, lại được miêu tả không rõ ràng, không có chút cảm xúc, nhưng lần này, lại là chân chân thật thật nhìn thấy ở trước mặt chính mình.

Sau khi tiểu huyết phun ra một lượng lớn mật dịch, tiếp tục dùng sức co rút lại, hai ngón tay của Đông Lăng Mặc còn cắm trong tiểu huyết của nàng bị hút lấy gắt gao, hút chặt như vậy, phỏng chừng rút ra đều có vẻ khó khăn.

Hiên Viên Liên Thành không có chút gì gọi là không được tự nhiên mà đi đến mép giường, ánh mắt trói chặt ở hoa huyết còn đang co rút không ngừng của Mộ Thiển Thiển, thế mà lại không thể dời mắt.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16-1: Tự an ủi trước mặt bọn họ (1)

Mộ Thiển Thiển đời này là lần đầu tiên lên cao triều, thân hình mảnh mai cơ bản chịu không nổi kích thích như vậy, sau khi hoa huyết phun ra, ý thức liền bắt đầu trở nên mơ hồ.

Trong lúc mơ mơ màng màng, tựa hồ cảm giác được hai ngón tay dài lẽ ra đang cắm bên trong hạ thể chính mình lại bị người khác rút ra.

Sau khi ngón tay dài rời khỏi, hoa huyết cảm thấy một trận hư không, ham muốn bị nhét đầy ngày càng mãnh liệt, làm nàng nhịn không được mà bắt đầu vận vẹo hai cái đùi, tự mình duỗi tay đến hoa huyết nỏ mẫn: "Muốn, còn muốn....."

Đầu ngón tay trơn bóng như ngọc sờ đến cánh hoa ướt đầm, bị ý thức lôi kéo, tiếp tục sờ soạn đến cửa hoa huyết, sau khi tìm được đúng vị trí, chậm rãi cắm vào.

Hiện tại thân thể Mộ Thiển Thiển đang mẫn cảm không chịu nổi, chỉ cần một chút kích thích, cũng đủ để khiến nàng điên cuồng.

Bị ngón tay của chính mình đâm vào, nàng híp nửa đôi mắt, căn bản không thấy rõ mọi thứ chung quanh, chỉ có thể dựa vào cảm giác của chính mình, vô lực mà vận vẹo mông, làm cho ngón tay cắm đến càng sâu: "Ân, muốn....."

Đông Lăng Mặc vừa xuống giường nghe vậy ngẩn ra, tiện tay cầm lấy bộ quần áo trên đất mặc lên người, khi quay đầu lại, liền nhìn thấy động tác tự an ủi* của Mộ Thiển Thiển.

*Tự an ủi = thâm du =]]]

Hấn biết nàng chưa được thỏa mãn, kỳ thật chính mình cũng vậy, cho tới bây giờ còn thật vẫn vừa cứng vừa nóng như cũ, làm quần dài mới mặc bị nổi lên một ngọn núi nhỏ.

Nhưng, Hiên Viên Liên Thành đang ở đây, hấn cho dù có muốn, cũng chỉ có thể đợi tên kia đi trước đã.

Hiên Viên Liên Thành tới đây, đương nhiên là bởi vì có chuyện quan trọng, chờ bàn xong chuyện này, hấn chắc chắn sẽ đem nha đầu này ném đến trên giường, tiếp tục điên cuồng thao nàng.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16-2: Tự an ủi trước mặt bọn họ (2)

"Nàng có vẻ còn rất muốn ngủ." Hiền Viên Liên Thành lạnh lùng nhìn nữ nhân sau khi được Đông Lăng Mặc đắp chăn, lại tự tay đem chăn xốc lên, rồi mới ở trước mặt bọn họ tự an ủi, đẩy mất trừ bỏ mấy tia khinh thường, còn có vài phần dục vọng chính bản cũng không phát hiện ra.

Hoa huyết ướt đầm như vậy, còn có ngón tay dài kia, không ngừng thâm nhập, thế nhưng bản nhìn thấy lại có vài phần bức bối, bỗng nhiên cũng rất muốn thử cái cảm giác ngón tay bị hoa huyết của nàng hút lấy gất gao.

Bản bị điên rồi mới có thể muốn nữ nhân dâm dăng này.

Lời nói lạnh như băng, làm Mộ Thiên Thiên còn đang chìm đắm trong cao trào tình lại vài phần.

Nàng chậm rãi mở mắt ra, khi thấy rõ mặt của nam tử đứng ở mép giường, lại thấy rõ ngón tay đáng xấu hổ của chính mình đang làm cái gì, trái tim đột nhiên chấn động, thiếu chút nữa đã bị dọa hôn mê bất tỉnh.

"A!" Mộ Thiên Thiên hét lên một tiếng, cổ sức nắm lấy cái chăn phủ lên người mình, thật vất vả mới từ trên giường bò lên được, ngẩng đầu oán hận mà trừng mắt nhìn Đông Lăng Mặc một cái.

Đông Lăng Mặc làm lơ ánh mắt ủy khuất của nàng, trầm mặc, thậm chí lại có vài phần lạnh băng.

Mộ Thiên Thiên thật sự cảm thấy rất bực, ngày đầu tiên xuyên không đã bị nam nhân cưỡng bức, ngày hôm sau lại tự an ủi trước mặt một tên nam nhân xa lạ khác..... Nàng dùng sức cắn môi, nước mắt khuất nhục đảo quanh hốc mắt, chỉ cố gắng chịu đựng không để cho những giọt lệ rơi xuống dưới.

"Tôi nay Thái Hậu vì ngươi mở tiệc sinh nhật, lệnh cho ngươi lập tức đến Tử Ninh Cung yết kiến, nói chuyện về việc yến hội." Hiền Viên Liên Thành lạnh lùng nói, nhàn nhạt nhìn những giọt nước mắt nàng cố ẩn giấu một cái, liền xoay người rời đi.

Đông Lăng Mặc từ đầu đến cuối không hề nhìn bọn họ, lệnh cho hạ nhân lấy nước nóng tới để Thái công chúa tắm gội thay quần áo, bản thì lại từng bước hướng ngoài cửa đi ra, chỉ ném cho Mộ Thiên Thiên một bóng dáng lãnh ngạnh vô tình.

Tên nam nhân đó, kẻ đùa giỡn thân thể của nàng suốt cả đêm, cứ như vậy đi rồi..... Rất nhanh liền có tỳ nữ đem nước nóng để tắm vào cửa, một tỳ nữ có vài phần xinh đẹp nhìn Mộ Thiên Thiên, cung kính nói: "Thái công chúa, tôi nay Thái Hậu nương nương tổ chức yến hội là đặc biệt dành cho người cùng bốn vị hôn phu, thỉnh công chúa lập tức rời giường tắm gội thay quần áo, không cần trễ giờ yết kiến Thái Hậu nương nương."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 17: Cầm thú cũng đẹp trai lắm nha

Yến hội dành riêng cho nàng cùng bốn vị hôn phu?

Mộ Thiên Thiên không có thời gian suy nghĩ nhiều, vài cái tỳ nữ hầu hạ tắm gội, trang điểm, qua không bao lâu, một thiếu nữ xinh đẹp như tiên đã đứng trước gương.

Kỳ thật nàng cũng biết Thái công chúa chính là người con gái xinh đẹp nhất quyển truyện này, ngay cả nữ chính là Lục công chúa ở trước mặt nàng đều so không nổi, nhưng đáng tiếc trong truyện nàng lại là kẻ lòng dạ rắn rết, tàn nhẫn độc ác, cho nên các nam chính một đám rõ ràng là phu quân của nàng, lại vô cùng khinh thường nàng, ngược lại trước sau lên lút cùng Lục công chúa bồi dưỡng cảm tình.

Hôm nay mới là sinh nhật nàng, vậy thì, tình cảm của Lục công chúa với mấy tên nam chính kia chắc chưa hình thành đâu nhỉ?

Nếu như vậy, nếu làm cho mấy người đó nhanh chóng yêu nhau, thì có phải mấy vị phu quân gì đó sẽ nhanh chóng rời đi Phủ Công chúa của nàng?

Chỉ là một tên Đông Lăng Mặc cũng đã làm nàng sống không bằng chết, nếu ba tên nữa..... Nàng sợ chính mình chưa tới một tháng đã tỉnh tởn nhân vong*.

*Tình tấn nhân vong: Nôm na có thể hiểu là làm nhiều cái đó quá mà chết.v

Tên mặc đồ xanh sáng nay, vẻ mặt lạnh lùng, nhìn nàng chăm chăm chắc là Tam hoàng tử của Đông Chu - Hiên Viên Liên Thành, nếu nàng nhớ không lầm thì, Hách Liên Từ Cầm thích đồ màu trắng, còn Phong Ảnh Dạ..... thì chắc là màu xanh lá cây.

Một đám đều là cao thủ võ lâm, thâm tàng bất lộ, sức khỏe chắc chắn hơn người..... Đáng lòng ghê! Sao lúc trước bản thân lại viết bọn họ thành "một đêm bảy lần lang*" hết rồi? Hiện tại, đúng là khóc không ra nước mắt T_T.....

*Một đêm bảy lần lang: Ý chỉ người đàn ông 1 đêm có thể *khụ khụ* đến 7 lần.v

Chỉ hy vọng ba tên còn lại chán ghét nàng, chết cũng không muốn *khụ khụ* với nàng, để cho nàng còn có thể sống lâu một chút.

Trên đường, vừa đi vừa chửi thề, từ Thiên Vân Các bước ra cửa, không nghĩ tới vừa liếc mắt một cái đã thấy một thân hình cao lớn.

Quần áo màu tím giúp thân hình cao lớn của hắn càng thêm nổi bật, mắt đen như hắc trạch thạch*, dưới ánh mặt trời càng thêm sâu thẳm, lông mi so với phụ nữ còn dài hơn, chớp mắt một cái, rõ ràng tuyệt mỹ vô song**, lại chớp mắt một cái, vậy mà lại lạnh lẽo như Tu La.

*Hắc trạch thạch: Ta tìm không ra là đá gì, chắc ý tác giả là Hắc diệu thạch chăng?

**Tuyệt mỹ vô song: Nhan sắc xinh đẹp có một không hai.

Hắn rất đẹp trai, nhưng cũng thật đáng sợ. Hèn chi trên đường đi, một đám tỷ nữ nhìn hắn đến mắt nổi trái tim, nhưng lại chẳng ai dám lại gần nửa bước.

Tên Định Quốc hầu Đông Lăng Mặc, kẻ tối qua cưỡng bạo nàng, không ngờ lại đẹp trai như vậy. Dù tối qua ân ái rất lâu, nhưng nàng chưa kịp xem kỹ hắn.

Trong lúc hắn đi, cặp chân rắn chắc mê người kia thật quyến rũ, hiện tại nghĩ đến, tối hôm qua chúng nó thật gợi cảm, còn có cả lồng ngực rộng đầy cơ bắp đó nữa.....

Trong lòng đột nhiên giật mình, cũng không biết là sợ hãi hay là bất an, nàng theo bản năng lui nửa bước, muốn tránh xa hắn.

Như cảm giác được sự tồn tại của nàng, Đông Lăng Mặc bỗng nhiên quay đầu lại, ánh mắt sắc bén quét tới.

Khi Mộ Thiên Thiên tưởng hắn định lại đây chào nàng một tiếng thì hắn đã quay đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Đằng kia có một người dắt ngựa đứng đợi, hắn thấy Đông Lăng Mặc đi lại liền khom đầu hành lễ.

Đông Lăng Mặc khẽ nhếch môi một chút, nhưng lại không phát ra tiếng động nào, chân nhún một chút, đã ngồi vững vàng trên lưng ngựa, rồi quất thẳng mà đi.

Động tác mạnh mẽ mê người, bóng dáng cũng tuấn dật vô song, nhưng, ai biết ở trên giường, hắn lại y hệt một tên cầm thú chứ?

Hừ..... Đẹp trai cũng vô dụng, chỉ hù được người khác thôi.

Tưởng tượng đến cự vật của hắn, hoa huyết lập tức theo phản xạ mà nổi lên một tia đau đớn, Mộ Thiên Thiên nhanh chóng thu hồi suy nghĩ, theo bước tỷ nữ đi tiếp, lại không dám suy nghĩ miên man nữa.

Không biết yến hội tối nay, có bao nhiêu thứ đáng sợ hơn đang chờ nàng. Không hiểu sao, trong lòng lại nổi lên chút cảm giác bất an.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Để xem tiểu huyết có bị rách hay không?

Trong truyện thì, Ninh Thái hậu là một kẻ vô cùng ghê gớm, tựa như Thái hậu Từ Hy vậy, dù là hậu cung hay triều đình đều có sức ảnh hưởng cực lớn.

Mà nàng, từ hôm nay trở đi, có một cuộc sống mới, một thân phận hoàn toàn mới —— Thất công chúa của triều Hạ, Mộ Thiên Thiên.

Đương nhiên, nếu như mấy cái đó không phải do nàng bị ảo tưởng mà tưởng tượng ra.

Âm thầm nhéo đùi mình một cái thật mạnh, đau đến mức nàng muốn rót nước mắt.

Trước mắt thì, những thứ xung quanh diễn ra vô cùng chân thật, dù rằng nàng vẫn chưa hoàn toàn thích nghi được.

Hiện tại Mộ Thiên Thiên đang đứng trước một bể tắm cực đại, tuy rằng nàng không hiểu rõ rằng mình mới tắm xong, giờ đến đây lại bị bắt tắm lần nữa, nhưng nghe nói trong cung ai cũng không dám ngỗ nghịch Thái Hậu, ngay cả hoàng đế cũng vậy, cho nên, đành phải tuân theo lệnh bà ta thôi, nếu không, khó mà giữ cái mạng nhỏ này.

"Cởi áo cho Thất công chúa." Thường ma ma, người phụ nữ có khuôn mặt không khác Dung ma ma bao nhiêu, mở miệng nói.

Mộ Thiên Thiên rung mình một cái, còn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đã có hai cung nữ lại đây cởi xiêm y giúp nàng.

"Ta..... Ta tự làm được, không..... Không cần các người." Mộ Thiên Thiên thật sự không quen với loại phục vụ này, đặc biệt quanh bể tắm còn có vài cung nữ đứng nhìn.

Kêu nàng cởi quần áo trước mặt nhiều người như vậy, xấu hổ chết mất.

Nhưng, hai cung nữ kia căn bản không nghe nàng nói, nhanh chóng đem quần áo của nàng cởi sạch sẽ.

Thân mình trước đây trơn bóng mịn màng, nay bị che kín những dấu vết xanh tím do nam nhân chà đạp. Nhìn đến chúng, ánh mắt Thường ma ma sáng ngời, vội hỏi: "Thất công chúa, tối hôm qua người và Hầu gia đã viên phòng sao?"

Mộ Thiên Thiên cắn môi, tuy rằng mặt đã đỏ bừng, nhưng vẫn gật đầu.

Thường ma ma có vẻ rất hưng phấn, lập tức cho người đỡ Mộ Thiên Thiên xuống bể tắm rửa sạch sẽ rồi lại đem nàng lên bờ, tiếp theo, lại cho nàng trần trụi nằm thẳng trên giường làm từ bạch ngọc.

Thân thể vẫn trần như nhộng, bộ dạng này thật khó xử. Đã vậy, Thường ma ma còn dùng giọng nói khàn khàn của mình mà nói: "Thất công chúa, mở hai chân ra, để ma ma nhìn xem."

Cái..... Sao? Mở chân ra cho bà ta xem?

Mộ Thiên Thiên sợ tới mức thiếu chút nữa lăn xuống giường, đề..... cho một bà lão nhìn đến nơi đó của nàng, quả thật.....

"Thất công chúa sao rồi? Sao lại bày ra bộ dáng ngại ngùng như vậy?" Bỗng nhiên, một giọng nói trầm thấp vang lên từ sau lưng, "Mau, mở chân ra, để ta nhìn xem tiểu huyết đáng thương đó có bị Hầu gia thao rách hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Nếu nàng bị bọn họ... Cùng nhau chà đạp

Giọng nói trầm thấp kia... rõ ràng là của đàn ông, nghe vậy, Mộ Thiên Thiên lập tức ngồi bật dậy.

Ở trong đây lại có nam tử! Nhưng nàng hiện tại..... Nàng không mặc gì hết, hấn sao lại dám đi vào tùy tiện như vậy.

Mộ Thiên Thiên vừa kinh hoảng vừa tức giận, vội vàng ngồi dậy từ trên giường, bỗng nhiên, một sức mạnh cường hãn vô hình, lạnh lẽo đẩy nàng nằm lại trên giường.

"Không....." Một bàn tay đặt trên vai ngọc bóng loáng của nàng, vừa muốn liều mạng phản kháng, Mộ Thiên Thiên lại thấy khuôn mặt trước mắt mình —— một gương mặt của nữ nhân.

Ngũ quan tinh xảo, xinh đẹp vô song, rõ ràng là một mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng giọng nói kia.....

"Phong cô nương." Thường ma ma hay kêu gọi ra oai với đám cung nữ, giờ lại hành lễ với cô ta vô cùng cung kính.

Các cung nữ cũng lập tức hành lễ, các nàng tôn kính Phong cô nương này, vậy mà so với Thất công chúa như nàng chỉ có hơn chứ không có kém.

Mộ Thiên Thiên vừa thấy liền hiểu, Phong cô nương trước mặt này nhất định là tâm phúc của Thái Hậu.

Phong cô nương không để ý tới những người khác, chỉ rừ mắt nhìn Mộ Thiên Thiên vừa bị chính mình ấn nằm xuống, môi mỏng khẽ nhếch, cười đến yếu mị: "Thất công chúa ngoan nào, mở hai chân ra, để ta nhìn xem tiểu huyết."

Lại là câu này!

Mộ Thiển Thiển lắc đầu thật mạnh, hai cái đùi khép lại gắt gao.

"Nhìn người kia, lại không nghe lời." Phong cô nương cũng không hề tức giận, chỉ có bàn tay đang đặt trên vai nàng bỗng dung trượt xuống, bất ngờ cảm lấy một bên ngực của nàng, ngón tay kẹp lấy nhũ hoa hồng nhạt se nhè nhẹ.

"Á!" Mộ Thiển Thiển hét nhỏ một tiếng, muốn đem nữ nhân kỳ quái này đẩy ra, nhưng không biết vì sao, khi nàng chạm vào người cô ta, sức lực toàn thân trong nháy mắt biến mất, cả người mềm yếu, chỉ có thể miễn cưỡng đỡ dậy nửa thân trên của mình.

"Không! Đừng..... Chạm vào ta!" Nàng giận đỏ mặt, cắn môi phần nộ trừng mắt nhìn Phong cô nương.

Phong cô nương lại vẫn không thèm để ý, tay phải đưa xuống vùng đất thần bí giữa hai chân nàng, trong tình huống nàng hoàn toàn không có bất luận sức phản kháng nào cả, dễ dàng ban hai chân nàng ra, để hoa huyết bại lộ ở trước mặt cô ta.

"Hầu gia đúng là sẽ không biết thương hương tiếc ngọc, tối hôm qua chắc rất đau phải không?" Phong cô nương duỗi tay đem cánh hoa đang khép kín của Thiển Thiển đẩy ra, vừa nhìn thấy hoa huyết, vẫn sung đỏ đến đáng sợ.

"Đừng chạm vào....."

"Đừng sợ, ta sẽ thoa thuốc cho người, tiểu huyết sẽ hồi phục nhanh thôi." Phong cô nương không để ý tới sự kháng cự của Thiển Thiển, từ trong hũ của cung nữ kẻ bên một lòng tay thuốc mỡ màu hồng nhạt, thoa vào tiểu huyết: "Thánh dược này, toàn bộ hoàng cung chỉ có Thất công chúa có thể sử dụng thôi, những công chúa khác dù muốn cũng không đủ tư cách."

Hoa huyết thật sự rất tinh xảo, cũng rất xinh đẹp, nàng vốn muốn thoa thuốc, nhưng khi nhìn hoa huyết hơi hơi mở ra rồi khép lại kia, bất giác xem đến mê mẩn.

Tiểu gia hỏa đáng thương này, bị mấy tên nam nhân sức khỏe lẫn võ công đều kinh người kia, nếu họ đồng thời thao nàng, mạng nhỏ của nàng thật có thể giữ được sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Sẽ cho bọn họ dục tiên dục tử

"Không..... Ta không cần cái đó!" Cảm giác được đầu ngón tay của Phong cô nương đang đè trên miệng hoa huyết của chính mình, Mộ Thiển Thiển lập tức hô nhỏ một tiếng.

Phong cô nương không suy nghĩ nữa, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang chìm trong bất an của nàng, cười nói: "Thuốc này không những giúp hết sung, mà còn có thể làm cho tiểu huyết càng chặt hơn, mỗi một lần thị hành của đàn ông cắm vào, đều giống như đang thao xử nữ vậy, sẽ làm cho bọn họ dục tiên dục tử, vĩnh viễn không thể quên được tư vị mất hồn đó."

Hoàn toàn không thèm để ý đến ánh mắt vừa xấu hổ lại vừa tức giận của Mộ Thiển Thiển, Phong cô nương tiếp tục nói: "Có điều, sau khi sử dụng thuốc này, chỉ sợ Thất công chúa phải chịu khổ một chút, bởi vì, nếu thị hành của bọn họ quá lớn, mỗi lần Ngải đều sẽ rất đau, mỗi lần đi vào đều sẽ rất khó khăn."

"Ta không cần....." Mộ Thiển Thiển dùng sức muốn giãy giụa, nhưng thật sự một chút sức lực đều không có.

"Đừng lo lắng, tuy rằng sẽ đau, nhưng, sẽ làm nam nhân rất thích, nghĩ lại, bọn họ có thể mỗi ngày thao xử nữ, Ngải nói xem chắc chắn bọn họ rất thích rồi." Miệng huyết được nhẹ nhàng thoa thuốc lên, ngón tay dài bôi từng lớp từng lớp thuốc mỡ lên hoa huyết của nàng.

Nhìn đến hai cánh hoa phớt hồng đang khép lại chặt chẽ, Phong cô nương nhìn không được thờ dãi nói: "Tiểu huyết của Thất công chúa quả là danh khí trăm năm khó gặp, cho dù không thoa thuốc này, thì tuyệt đối mười năm cũng như một ngày, vẫn chặt như lúc ban đầu, còn cánh hoa này... thật đẹp."

"Đừng chạm vào ta!" Mộ Thiển Thiển thật sự tức giận, nàng ta là một cô gái mà lại nói toàn những lời thô tục, còn có giọng nói đó, nếu nàng nhắm mắt lại, liền cảm thấy y như đang có một tên đàn ông đang đùa giỡn hoa huyết của mình vậy, sao nàng không tức giận được chứ?

Nhưng không biết nàng ta dùng phép gì trên người mình, làm cho nàng toàn thân mềm nhũn, hoàn toàn không có chút sức lực nào.

Phong cô nương lại lấy một lượng thuốc mỡ bằng một lòng tay, muốn thoa vào bên trong hoa huyết của nàng, ngón tay dài căn bản không thể cắm vào được, liền nhăn lại mi, "Chặt như vậy??Đến đầu ngón tay cũng không cắm vào được, làm sao thoa thuốc cho Người đây. Mau thả lỏng chút, để ta tiến vào."

Trước ánh mắt kinh hoàng của Mộ Thiển Thiển, Phong cô nương nhếch mép cười, bỗng nhiên cúi đầu cắn nhũ hoa của nàng, mút vào thật mạnh.

"A....." Nàng hút rất mạnh, thậm chí còn dùng hàm răng cắn lấy nhũ hoa yếu ớt nữa, Mộ Thiên Thiên chịu không nổi tra tấn như vậy, lập tức nhịn không được, bắt đầu rên rỉ, "Không! A..... A! Tránh ra! A....."

Nhưng Phong cô nương lại còn tiếp tục mút vào thật mạnh, giống như đứa trẻ đang cố mút sữa vậy, lại cảm nhận được tiểu huyết không chảy ra chút mật dịch nào, Phong cô nương có chút bất mãn, lập tức dùng ngón tay đè xuống thịt châu của Mộ Thiên Thiên.

"A....." Mộ Thiên Thiên vận vẹo thân mình, lại không thể trốn thoát bàn tay nàng, vừa kích thích lại vừa khó chịu, khiến nàng phút chốc khó chịu đến muốn khóc.

Cuối cùng, miệng huyết vì bị kích thích, chảy ra một chút mật dịch. Không thêm để ý nàng có thể chịu nổi không, Phong cô nương tiếp tục cắn lấy nhũ hoa của Mộ Thiên Thiên, ngón tay dài còn dính thuốc mỡ lập tức hướng đến chỗ sâu nhất của hoa huyết mà cắm vào.

"A..... A a..... Buông ra! A....."

Sau khi ngón tay đi vào, liền không ngừng động tác đâm vào rút ra, thuốc mỡ lạnh lẽo kích thích khiến hoa huyết không ngừng co rút, thân mình của nàng cũng liên tục run rẩy.

Thiên Thiên cắn môi, quay mặt không muốn nhìn cảnh này, cố gắng kiềm nén những giọt lệ trong mắt, không muốn để bọn chúng rơi xuống.

Không khóc, đừng khóc, nhịn một chút là được, nhịn chút sẽ qua thôi, nàng phải mạnh mẽ.....

Khi không thể nhịn nổi nữa, nàng không kiềm được mà hét lên: "A a....."

Lời editor: Khụ khụ. Ta đúng là đăng trí. Edit rồi quên đăng cho các nàng. Tạ lỗi tạ lỗi nha

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Sáng nay, tự an ủi trước mặt hấn

Trên mặt chiếc gương dài hoàn toàn được làm từ thủy tinh là một thân hình tinh tế xinh đẹp, cùng khuôn mặt dùng từ bề nguyệt tu hoa* để tả cũng không phải là ngoa.

*Bề nguyệt tu hoa: Hình dung sắc đẹp đến nỗi khiến mặt trăng phải che lại, hoa phải hổ thẹn. Tức là rất đẹp.

Đây là khuôn mặt hiện tại của nàng, của Thất công chúa, kẻ điểm lệ nhưng lại độc ác mà nàng miêu tả!

Nàng xinh đẹp không gì sánh được, so với tiên nữ còn mê hoặc hơn, chỉ đáng tiếc, trong mắt nhiều người, địa vị của nàng lại hèn mọn đến con kiến cũng không bằng.....

Suốt cả buổi sáng, Mộ Thiên Thiên có chút mất hồn mất vía, từ sau khi Phong cô nương kia thoa cho nàng chút thuốc rồi rời đi, thuốc đó trong u huyết của nàng lúc lạnh lúc lại nóng, làm nàng vẫn có chút mơ mơ màng màng.

Trong lúc đó không biết bản thân đã ăn vào cái gì, cũng không biết các cung nữ lại thay cho nàng bộ đồ nào, cũng chẳng biết ai đã đưa nàng về Công chúa phủ chỉ cách hoàng cung vài dặm này, chỉ nhớ là thường ma ma đã nói, tối nay trước yến hội, còn phải tắm gội lần nữa, để ở lại Từ Ninh Cung mà hầu hạ các vị hôn phu của nàng.

Đường đường công chúa một nước, nhưng lại không thể làm chủ vận mệnh của mình, cuộc đời thật đáng buồn.....

Bước đi trên con đường nhỏ yên tĩnh trong rừng, cho lui hai cung nữ vẫn luôn đi theo phía sau nàng, Mộ Thiên Thiên đi dạo một mình ở phía sau hoa viên.

Sau khi con chân động với dung nhan tuyệt thế này qua đi, nàng bắt đầu nhớ về từng chút từng chút quãng thời gian ở hiện đại.

Cho dù mỗi ngày nàng gõ chữ đến 3, 4 giờ sáng, thì vẫn không đủ tiền ăn uống sinh hoạt, ít nhất, ở đó có người thân bạn bè, cũng có người thương nàng.

Quân Tứ Hải chắc chắn rất thương nàng, vì lúc nào hấn cũng vui vẻ để cho nàng cùng Tiêu Tiêu đánh, đương nhiên, đây là thương chứ không phải yêu.

Ở chỗ này cái gì cũng không có, dù có diện mạo xinh đẹp lại không thể yêu soái ca, có tiền lại không thuộc về nàng, có quyền còn phải bị Đông Lăng Mặc ăn hiếp, ở chỗ này, nàng có cái gì?

Sâu trong đình viện, ần ần có tiếng cười?? Cười, nàng chỉ do dự nửa khắc liền cất bước theo tiếng đi qua.

Còn chưa tới gần liền nghe được từng trận tiếng cười yêu kiều của các cô nương, tò mò, nàng vạch cánh hoa lá chắn trước mắt ra, ghé mắt nhìn vào.

Một cảnh thật đẹp!

Đón gió ngọc thụ đón gió lập, ong điệp quanh quẩn ở bên người.*

*: câu này mình cũng không biết dịch sao nữa, mong bạn nào dịch giúp.

Hắn giương cung, nhắm ngay đám chim nhạn đang bay lượn trên trời kia, "Vèo" một cái, mũi tên rời cung, bay đi.

Chỉ kịp nghe tiếng kêu thảm thiết của chim nhạn, ngay sau đó, một con bị bắn trúng rời khỏi đàn nhạn, rơi xuống.

"Bang" một tiếng, rớt ngay kế chân nàng.

Tam hoàng tử của Đông Chu, Hiên Viên Liên Thành, tối hôm qua còn chưa nhìn rõ diện mạo của hắn, hiện tại nhìn thấy, mới biết được thì ra phu quân của nàng người nào cũng tuấn dật mê người.

Chỉ cần nhìn ánh mắt hình trái tim của những tỳ nữ kia đứng nhìn hắn là biết nam nhân này mê hoặc đến cấp độ nào rồi.

Từng đôi mắt hoa si, không kém lúc nhìn Đông Lăng Mặc bao nhiêu.

Có thể làm việc trong Công chúa điện có tính là may mắn khoogn nhỉ, ít nhất, mỗi ngày đều có thể ngắm soái ca, nghĩ thôi cũng thấy hạnh phúc.

Nếu nàng không phải Mộ Thiên Thiên, mà chỉ là một tỳ nữ bình thường, nàng cũng sẽ cảm thấy rất hạnh phúc.

Nhưng mà nàng..... Sáng nay từng ở trước mặt Hiên Viên Liên Thành..... tự an ủi.....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Công chúa, người không mặc quần áo!

Tuy rằng khi nhớ đến chuyện đáng xấu hổ mình đã làm trước mặt hắn, Mộ Thiên Thiên cảm thấy thật đáng lòng, nhưng chuyện đã xảy ra, có mắc cỡ cũng chẳng làm được gì.

Nàng không có ưu điểm gì, chỉ được cái tính tình lạc quan mà thôi.

Cổ chịu cảm giác đau nhói từng cơn như bị xé rách ở hoa huyết, Mộ Thiên Thiên hơi do dự, cuối cùng vẫn nhặt lên con chim nhạn đã chết trên mặt đất, đi về phía Hiên Viên Liên Thành.

"Chim của người nè." Nàng vươn tay, đưa con chim ra trước mặt hắn, nếu nó đã rơi cạnh chân nàng, thì cũng không thể giả vờ không thấy mà bỏ đi được.

Đám tỳ nữ nhìn thấy nàng, lập tức ngưng hết tiếng cười, hành lễ rồi vội vàng lui xuống.

Hiên Viên Liên Thành chỉ liếc nàng một cái, tầm mắt chuyển từ mặt nàng đến thứ trong tay nàng, cánh môi hơi giật giật, giờ giọng khinh thường: "Người đã chạm vào, dơ bẩn."

Dứt lời, xoay người rời đi.

Thiên Thiên đôi mắt như nước của mình, không chớp mắt nhìn hắn chằm chằm.

Khi nàng ra khỏi phòng đã rửa tay rồi mà? Dơ gì chứ?

Chỉ sợ, không phải tay nàng dơ, mà là thân thể, hoặc là tâm hồn nàng.

Giờ thì tốt rồi. Ai kêu chính nàng lại viết ra tên kiệt ngạo khó ở, ngạo mạn vô lễ như vậy làm gì? Đúng là gieo gió gặt bão mà.

Nàng đến gần cái hồ cách đó không xa, vừa khom người muốn rửa sạch vết máu trên tay, lại nghe thấy một tiếng gào đầy thù hận: "Mộ Thiên Thiên, đồ độc ác, ta giết chết ngươi!"

Ngoái đầu nhìn lại, thấy một tỳ nữ cầm dao chạy như điên về phía nàng.

Thiên Thiên hét lên thất thanh, vội vàng lùi về phía sau, vừa lùi một cái, thân hình mềm yếu "Bùm" một phát, rơi xuống hồ nước.

Nàng thuộc dạng vọt lên cạn, bao nhiêu năm đi bơi, nhưng đó giờ chỉ dám đứng ở khu nước cạn ngấm soái ca sáu múi thôi.....

"Cứu mạng, cứu mạng, ặc....."

Trong tầm mắt, thấy được Hiền Viên Liên Thành thoát cái xuất hiện ngay bờ hồ, giật lấy con dao trong tay tỳ nữ kia, dễ dàng bắt lấy tỳ nữ kia, nhưng lại trơ mắt nhìn nàng thảm thiết cầu cứu, không hề có ý muốn giúp kéo nàng lên.

Thậm chí, hần đây mắt lộ ra vài tia khinh thường, cùng với vẻ chán ghét nồng độ.

"Cứu....." Một lượng nước lớn tràn vào mũi, nàng muốn giơ tay kêu cứu, nhưng thân thể bắt đầu rã rời.

Cái tên kia, thấy chết không cứu.....

.....

"Công chúa, tỉnh rồi thì uống thuốc đi." Tiếng nói từ tính, nhẹ nhẹ thoảng qua như gió, lại thấm vào nội tâm một chút ngọt ngào, ấm áp.....

Mộ Thiên Thiên giơ tay dụi dụi tầm mắt còn mơ hồ, chậm rãi mở mí mắt nặng trĩu lên.

Mệt mỏi quá, cả người đều mệt, giữa hai chân còn có cảm giác chua xót đau đớn.

Vừa mở mắt, đã thấy thân ảnh làm cho hô hấp của nàng bị rối loạn.

Thái dương như mây, tóc đen như mực, khuôn mặt trong cương có nhu, trong cái nhu lại có chút lạnh băng, áo trắng hơn tuyết, tuấn mỹ vô song. Quả là nhân gian tuyệt sắc (đẹp nhất nhân gian).

Hô hấp lại loạn thêm một vòng, ý thức của Mộ Thiên Thiên thanh tỉnh lại trong nháy mắt.

Cho dù đối phương không hề mở miệng nói thêm lời nào, chỉ qua bộ dạng xuất trần như tiên này, nàng có thể chắc chắn, trước mắt chính là trang chủ của Thiên Hạ Đệ Nhất Trang, lại là mỹ nam được mệnh danh "quý thủ tiên y"*, là vị phu quân duy nhất có quan hệ không tệ với Mộ Thiên Thiên trong truyện, Hách Liên Tử Cầm.

*quý thủ tiên y: Theo ta hiểu thì có hai nghĩa: Thứ nhất là chỉ HLTC lãnh khốc như quý, nhưng bộ dạng bên ngoài thì xuất trần như tiên. Thứ hai là chỉ tài y học của HLTC, có khả năng giết người như quý, cũng có thể cứu người như tiên.

"Đây là nơi nào?" Nàng vừa mới ngồi dậy liền nhận ra trên người mình chỗ nào cũng đau đớn, dưới thân sưng đau, trên người đau nhức, cả người như bị xe cán qua vậy, đau đến thương tích đầy mình.

Hách Liên Tử Cầm ánh mắt lóe lóe, chỉ liếc qua người nàng một cái rồi lại quay mặt đi: "Công chúa, người không có mặc quần áo."

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Mê tình hương bên trong hoa huyết

Nàng không mặc quần áo.....

Mộ Thiên Thiên vừa cúi đầu, đã bị một màn trước mắt hù sợ.

Quần áo..... Sao nàng lại không mặc gì vậy? Không chỉ lộ ngực, mà ngay cả hoa huyết giữa hai chân.....

Trên âm hộ của nàng chẳng có tí lông nào, vì vậy, cho dù miệng huyết đóng chặt, vẫn có thể nhìn thấy hoa môi hồng phấn.

Không kịp thét chói tai, nàng luống cuống muốn đem chăn che lại thân thể, lại bỗng dưng bị người khác nắm chặt lấy tay nhỏ.

"Đừng!" Không biết có phải bị Đông Lăng dọa sợ hay không, khi Hách Liên Tử Cầm cầm lấy tay nàng, nàng liền hét lên theo bản năng.

"Đừng nhúc nhích." Ánh mắt của Hách Liên Tử Cầm dừng lại trên thân hình đầy dấu vết xanh tím của nàng, đáy mắt dần dần đen lại.

"Đừng nhìn!" Mộ Thiên Thiên sợ đến mức lập tức đưa tay khác cầm lấy một cái chăn khác lôi lại, nhưng lại tiếp tục bị Hách Liên Tử Cầm cầm lấy.

Hách Liên Từ Cầm nhẹ nhàng đẩy, dễ dàng đẩy ngã Mộ Thiên Thiên ở trên giường, hấn cúi đầu xuống, trong nháy mắt đã tới sát người nàng.

Mộ Thiên Thiên sợ tới mức lập tức nhắm mắt lại mắt, đôi tay không động đậy được, chỉ có thể quay đầu đi, cực lực tránh né.

Tưởng rằng hấn muốn hôn nàng, ai ngờ hấn chỉ cúi người, ngửi thử hương vị trên người nàng.

Khi Mộ Thiên Thiên mở mắt ra, Hách Liên Từ Cầm đang hứ ở ngực nàng, cái mũi gần như vậy, ngay cả hơi thở phả ra, nhũ hoa mẫn cảm cũng có thể cảm nhận được.

Có chút nóng, chút ngứa, có một loại..... cảm giác tê dại kỳ lạ.....

"Ấn....." Thân thể cảm thấy khô nóng một cách khó hiểu, giống như động dục vậy, nháy mắt đã cảm thấy hoa huyết hơi ươn ướt.

Sao lại như vậy? Chỉ là bị nam nhân nhìn, bị hơi thở của hấn phả một chút, nàng liền..... Liền ướt, tại sao? Chuyện này quả thật quá dâm đẳng!

Nàng không tin chính mình sẽ trở nên dâm tiện như vậy, nhưng mà, khi chớp mũi của Hách Liên Từ Cầm trượt xuống một đường theo bụng nhỏ của nàng, dừng lại ở trước hoa huyết của nàng ngửi một chút, thân hình nàng liền mềm nhũn, nhin không được rên lên một tiếng.

"Đ..... Dừng mà." Biến thái! Rõ ràng diện mạo như tiên, vậy là lại làm ra việc đáng khinh như vậy? Ngươi thân thể của nàng? Nàng không phải hoa, cũng chẳng phải đồ ăn, sao hấn dám làm như vậy?

"Ai đã hạ mê tình hương trên người ngươi?" Lúc Mộ Thiên Thiên vừa xấu hổ lại vừa tức giận, Hách Liên Từ Cầm bỗng nhiên ngừng đầu từ giữa hai chân nàng, buông ra tay nàng, bàn tay to ôm lấy eo liễu của nàng, ánh mắt có chút không vui nhìn thẳng mặt nàng.

Hấn trầm giọng hỏi: "Đặt trong hoa huyết? Tiệc sinh nhật đêm nay, các nàng liền tính đưa người như vậy tới hầu hạ bọn ta sao?"

Ngón tay dài mang theo một sợi mật dịch từ trong hoa huyết, đưa lên chớp mũi ngửi, độ ẩm trong đấy mát chột giảm xuống: "Có biết loại thuốc này rất độc hay không? Nếu dùng nhiều, cả đời này người lại không có khả năng thụ thai được nữa! Vì để chúng ta cam tâm tình nguyện ở lại Phủ công chúa, đến chuyện này người cũng nguyện ý làm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Chặt đến đầu ngón tay cũng không chui vào được

Mê tình hương gì? Sao lại vô sinh? Mộ Thiên Thiên đến một chữ cũng nghe không hiểu.

Nàng chỉ biết khi ngón tay dài của Hách Liên Từ Cầm đụng đến cửa hoa huyết của mình, thân hình nàng đột nhiên run lên, mật dịch bắt đầu tuôn ra.

Nàng vận vẹo hai chân, nhin không được nhỏ tiếng rên rỉ: "A, nóng....."

Bỗng nhiên hoa huyết bị căng ra, nàng giật mình, bị chuyện này hù sợ đến mức lập tức thanh tỉnh lại.

Nâng mí mắt nhìn lên, nàng thấy Hách Liên đã cắm vào ít nhất một phần ba ngón tay thon dài của hấn vào nhục động.

Lập tức, xấu hổ, giận dữ, kinh hoàng và ủy khuất, đủ loại cảm xúc tuôn trào, vì vậy, cho dù lúc này ngón tay đó làm nàng rất thoải mái, nàng lại vẫn nỗ lực đẩy nó ra: "Không cần! Dừng mà..... Xin người, dừng!"

"Người đã quên ta biết y thuật sao?" Hách Liên Từ Cầm mày cũng không nhíu, ngón tay dài tiếp tục gian nan cắm vào nhục động của nàng: "Có phải người thấy rất dễ động tình, vô cùng muốn bị nam nhân đè xuống, dùng sức thao? Dừng lộn xộn, ta đang cứu người."

Giọng nói của hấn pha chút lãnh đạm, cho dù nói ra những lời dâm uế như vậy, nhưng bởi vì thái độ thần nhiên của hấn, những lời đó cũng làm người khác say mê.

"Á..... Đau." Mộ Thiên Thiên vận vẹo miệng nhỏ, chỉ là một đầu ngón tay, nhưng vẫn làm nàng đau đến lệ ngập hốc mắt.

"Hoa huyết thật chặt, ta không tiến vào được, công chúa, thả lỏng, để ta vào." Hách Liên Từ Cầm ngừng đầu lên từ giữa hai chân nàng, nhìn khuôn mặt đỏ hồng của nàng: "Có biết ai đã đưa người lại đây không?"

"Hả?" Thiên Thiên vốn đang kháng cự ngón tay hấn, lại bởi vì hấn đột ngột đổi chủ đề mà chưa kịp phản ứng: "Ai..... Ai đã đưa ta lại đây?"

"Là Hiên Viên Liên Thành." Hách Liên Từ Cầm hơi hơi nhíu mày, mê tình hương được thoa vào quá nhiều, may mà chưa bỏ vào quá lâu, chưa kịp hấp

thu hết, hiện tại, nhục động của nàng chập đến cả đầu ngón tay của hắn cũng chui không lọt.

Mạnh mẽ cắm vào một chút, Mộ Thiên Thiên lập tức lại rên rỉ, có thể nghe thấy đau đớn từ thanh âm của nàng.

Hách Liên Từ Cẩm bỗng nhiên cúi người về phía trước, dùng thân hình của mình, ép nàng nằm ngay ngắn lại trên giường.

"A..... Đau....."

"Ta biết." Hắn đè lên người nàng, ngón tay kia vẫn cắm ở hoa huyệt nàng như cũ.

Nhưng khuôn mặt của hắn lại thản nhiên, đáy mắt thì đến chút dấu hiệu động tình cũng không có, không chán ghét, cũng chẳng thích thú.

Nam tử tuần dật như vậy, nên mặc dù ngón tay hắn vẫn cắm trong nơi tư mật nhất của nàng, nàng vẫn không thể nào hận nổi hắn.

"Vì sao không tự bơi lên bờ, nếu ta nhớ không lầm, người bơi đâu có kém?" Ánh mắt của Hách Liên Từ Cẩm tuy rằng không tính là nhu hòa, nhưng so với hai tên nam nhân kia thì đỡ hơn gấp mấy lần, "Hay là người có ý chờ Hiên Viên Liên Thành đến cứu?"

Xi poi phần 2: Một cục thịt bự thiết bự vào tối thứ 6, 21hr

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tử Cẩm, thao ta đi!

Nghĩ đến chuyện Mộ Thiên Thiên vì làm cho Hiên Viên Liên Thành thương xót, để hắn cứu bản thân, vậy mà thiếu chút nữa mất mạng, Hách Liên Từ Cẩm không biết nên cảm thấy buồn cười, hay là nên trách cứ nàng suy nghĩ hoang đường.

"Sau này đừng lấy mạng mình để cầu xin chút lòng thương hại của người khác, không đáng." Hắn nhàn nhạt nói, "Người đã quên là mình từng chui vào bể tắm câu dẫn hắn sao? Kỹ thuật bơi tốt đến vị Tam hoàng tử cao ngạo kia đều phải hổ thẹn không bằng, vậy mà lại đi già vò chết đuối, cuối cùng hắn chịu đi cứu người cũng đã là một kỳ tích."

Thấy đôi mắt của hắn dù nhìn thân thể của nàng cũng không hề rung động chút nào, Mộ Thiên Thiên liền hiểu rõ Hách Liên Từ Cẩm không hề thích Thất công chúa nàng, nhưng ít ra không hề chán ghét.

Nhưng mà.....Biết bơi?

"Ta..... Ta không biết bơi, ân..... Thật sự không biết, a....." Hèn chi Hiên Viên Liên Thành sẽ trơ mắt nhìn nàng giẫy giụa, mà không hề có ý muốn cứu giúp, may mà cuối cùng..... "A! Từ Cẩm, không..... A....."

Hắn dùng ngón cái ấn lấy thịt châu trên hoa huyệt của nàng, không mạnh không yếu, bắt đầu xoa nắn! Mộ Thiên Thiên chỉ cảm nhận được một luồng sóng nhiệt truyền ra từ thịt châu, chậm rãi lan khắp toàn thân, làm cả người nàng đều thấy hư không.

Không..... Không thể như vậy, hắn không hề thích nàng..... Nhưng mà, lúc này, nàng lại rất thích hắn chạm vào bản thân, thậm chí muốn càng nhiều hơn nữa.

Chắc chắn là do mê tình hương gì đó, bằng không sao nàng lại dâm đẳng như vậy. Nàng thậm chí còn mở rộng hai chân, thuận tiện cho hắn đùa bỡn xoa huyệt nàng?

"Đừng kháng cự, nhắm mắt lại, an tâm hưởng thụ." Hách Liên Từ Cẩm rũ mắt nhìn chằm chằm khuôn mặt phấn hồng của nàng, rồi bắt đầu rời gương mặt đầm mồ hôi của nàng, chậm rãi dòi về đôi gò bồng đầy đặn của nàng, cùng với hai nhũ hoa đỏ thắm.

Chần chờ một chút, hắn cuối cùng cúi đầu, ngậm lấy đầu vú bên phải của nàng, mạnh mẽ hút một cái.

"A....." Mộ Thiên Thiên theo bản năng vờn tay, ngón tay nắm lấy tóc hắn, đầu vú nhỏ bị hút một cái, không chỉ nhục động chảy ra càng nhiều mật dịch, mà ngón tay cũng như được phép thông qua, lại cắm vào thêm một chút.

"Từ Cẩm..... A! Đừng cắn! Không..... Ân! Cắn ta, cắn..... Ta."

Hách Liên Từ Cẩm hơi ngẩng ra, nhìn thân hình trắng tuyết trước mặt này, tuy rằng sắc mặt vẫn như cũ, nhưng thái dương đã chảy ra một tầng mồ hôi mỏng.

Tuy rằng đó giờ cơ thể bản thân không hề thích nữ nhân này, nhưng hôm nay nàng rất khác, kiều nộn, yếu ớt lại bất lực, vậy mà lại gọi lên lòng thương tiếc của hắn.

Còn có, nàng nói nàng không biết bơi.....

Không phải là không động tình trước thay đổi của nàng, chỉ là hiện tại, trước hết hấn cần móc hết mê tình hương còn sót lại trong hoa huyết nàng ra ngoài.

Nhắm mắt lại, nghe tiếng rên rỉ của nàng, hấn bỗng dừng há miệng, đem đầu vú của nàng tiếp tục hút lấy.

"A....." Mộ Thiên Thiên tự giác nâng lên thân mình, hấn không thể nhét toàn bộ nhũ phong vào miệng hấn, để hấn mạnh mẽ nuốt vào.

Lý trí bị mê tình hương thiêu đốt không còn sót chút gì, nàng khép hờ hai mắt, môi mọng hồng nhạt khẽ nhếch, động tình gọi lên: "Từ Cẩm, muốn ta..... Muốn ta, ả....."

Trợn mắt nhìn đến đôi mắt bị nhiễm chút tình dục của Hách Liên Từ Cẩm, nàng hoàn toàn mất đi lý trí, mơ hồ cùng dục hòa khó nhận, khẩn cầu hấn: "Huyết..... Tiểu huyết rất khó chịu, ả..... Thao ta..... A..... Được không?"

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Nhìn thấy nàng liền muốn mạnh mẽ thao

Thao nàng..... Được không?

Đôi mắt ngập nước lại đầy tình dục, đáng thương hề hề lại bất lực, cứ như đem toàn bộ hy vọng đều ký thác trên người hấn.

Nàng đang ý lại hấn, đôi mắt chân thành trừ bỏ tình dục, còn có bất an cùng thống khổ, so với Thất công chúa kiêu ngạo độc ác lại tràn ngập dâm dục trước kia khác biệt hoàn toàn.

"Người là ai?" Từng giọt mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống từ thái dương của Hách Liên Từ Cẩm, rơi xuống ngực nàng, lại bởi vì da thịt nàng quá trơn mềm, nên giọt mồ hôi tiếp tục lăn xuống...

Hách Liên Từ Cẩm bị cảnh trước mắt làm cho cổ họng khô cạn, máu toàn thân dồn hết xuống hạ thân, làm cho thịt hành ban này có chút thức tỉnh, lúc này hoàn toàn sưng to lên.

Ngọc thể hoành trần, hấn bị dục vọng dẫn dắt, theo bản năng dùng thịt hành chọc chọc vào người nàng, dù cách quần áo, vẫn thoải mái nói không nên lời.

Thiên Thiên mở to đôi mắt bị dục vọng khống chế, nhìn khuôn mặt mướt mồ hôi của hấn, nói giọng khàn khàn: "Ta là Mộ Thiên Thiên, ta không phải....."

Nàng lắc đầu, theo tiềm thức chán ghét thân phận này: "Ta không phải Thất công chúa, ta không phải..... Đừng chán ghét ta, ta không phải! ả..... Từ Cẩm! Từ Cẩm..... A..... Tiểu huyết không thoải mái, tiểu huyết ngứa..... A!"

Mật dịch chảy nhiều như vậy, ngón tay của Hách Liên Từ Cẩm cuối cùng cũng thuận lợi đi vào.

Thọc vào rút ra vài cái, nhục động trở nên càng ngày càng ẩm ướt, nhìn đầu ngón tay vừa rút ra từ hoa huyết của nàng có một lớp hồng nhạt, hòa cùng dâm dịch của nàng, dâm uế nói không nên lời, lại làm hấn càng thêm miệng khô lưỡi khô.

"Ráng một chút nữa, ta sẽ lấy hết mê tình hương ra cho ngươi." Bỗng nhiên buông ra nàng, Hách Liên Từ Cẩm thoát cái leo xuống giường, đi đến giá thuốc lấy một chai thuốc, khi quay đầu lại, liền bị cảnh tượng trước mắt làm cho máu toàn thân hoàn toàn sôi trào.

Trong mắt hấn chỉ thấy được nữ tử đang ngồi trên giường. Khóe mắt nàng còn vương lệ, ngón tay ngọc lại đặt ngay ở cửa hoa huyết, từ từ cắm vào.

Nàng..... Đã sắp không kiềm chế được nữa.....

Phần lớn mê tình hương đã thấm vào cơ thể nàng, lúc này lại bị hành động của hấn gọi lên dục hòa, rốt cuộc đã không thể không chế bản thân được nữa.

Cơ bắp toàn thân căng cứng, Hách Liên Từ Cẩm lại hoàn toàn không để ý tới bảo bối đã đội quần thành ngọn núi nhỏ của mình, bước nhanh qua, rút ngón tay nàng ra, đẩy nàng ngã trở lại trên giường, rồi để miệng bình ngay cửa hoa huyết, nhanh chóng rút thuốc bên trong vào.

Sau khi nước thuốc đã vào, hấn vừa lấy ngón tay thay nàng rửa sạch nhục động, vừa trầm giọng nói với ra bên ngoài: "Thiên Hù, mang một thùng nước nóng để tắm đến đây."

Bên ngoài, tên nam tử tên Thiên Hù kia không biết ở nơi nào, nhưng lập tức trả lời, rồi cất bước đi xa.

Mộ Thiển Thiển vẫn nắm chặt góc áo của Hách Liên Từ Cẩm như cũ, khóc thút thít, nói giọng khàn khàn: "Từ Cẩm, khó chịu..... Làm ta, Từ Cẩm làm ta..... A....."

Ánh mắt Hách Liên Từ Cẩm hơi trầm xuống, làm nàng..... Không phải hẳn không muốn, nhưng lúc này mà thao nàng, bản thân hẳn cũng sẽ bị mê tình hương ảnh hưởng.

Một khi trúng mê tình hương, chỉ sợ mấy ngày sắp tới, trước khi độc tính của nó tan hết thì mỗi lần hẳn nhìn thấy nàng, đều sẽ muốn mạnh mẽ thao nàng đến ngất xỉu.

Dục vọng như nước, chính hẳn cũng sẽ không khống chế được,... Nàng cũng muốn như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Mở ra, đâm vào

"Từ Cẩm....." Thanh âm kiều mị của nữ tử lại vang lên lần nữa.

Thịt hành sưng to của Hách Liên Từ Cẩm thiếu chút đã phá rách quần mà ra, đã vậy, nàng lại còn dùng ánh mắt đáng thương đó để câu dẫn hẳn!

Đây chính là..... Chính nàng tự làm tự chịu!

Thuốc mỡ còn sót lại trong nhục động hẳn đã giúp nàng rửa sạch hết, còn mê tình hương đã thấm vào thân thể nàng, hẳn bắt lực, mà lúc này, có vẻ, bị mê tình hương kích thích, không chỉ một mình nàng.....

Hai mảnh môi mọng kia liên tục gọi tên của hẳn, Hách Liên Từ Cẩm chưa bao giờ biết, rằng một nữ tử kêu tên của mình lại mê người như vậy.

Rất êm tai, nàng kêu "Từ Cẩm", tiếng nói mị hoặc như lửa, đem chút lý trí của hẳn hoàn toàn thiêu đốt.

Cúi đầu, vội vàng ngậm lấy cánh môi của nàng mút vào, bàn tay đầy vết chai do thường xuyên cầm kiếm, nay đang bao lấy nhũ phong của nàng không ngừng xoa nắn, vết chai thô ráp ma sát làm cho đầu vú của nàng dần dần cương cứng.

Nhũ hoa cương cứng chẳng những kích thích hẳn, mà còn càng làm nàng không thể kiềm chế nổi!

Mộ Thiển Thiển không thể nghĩ gì nhiều, hai đùi mở thật to, siết chặt lấy vòng eo cường tráng của hẳn, không ngừng lấy xương mu và hoa huyết ma sát thịt hành còn giấu dưới lớp quần áo của hẳn.

Bởi vì cảm giác được hẳn vẫn còn ăn mặc quần áo, Mộ Thiển Thiển lập tức bất mãn mà né tránh hẳn môi, thờ hồng học nói: "Cởi..... Cởi ra! A! Làm ta! Mau làm ta! Ân..... Mau tiến vào, thật là khó chịu....."

Hách Liên Từ Cẩm cả người đầy mồ hôi, bị nàng trêu chọc đến thiếu chút muốn chửi thề, thịt hành sưng đau như muốn nổ tung!

Hẳn tùy ý kéo dài lưng xuống, nhanh chóng lấy ra thịt hành đã sưng to đến mức lộ cả gân xanh, nhắm ngay hoa huyết của nàng, mạnh mẽ đâm vào.

Mặc dù hoa huyết trước đó đã được hẳn an ủi, cũng đã đủ ẩm ướt, nhưng đến lúc này vẫn chặt chẽ như lúc ban đầu, còn thịt chỉ vào được nửa phần đầu, liền bị kẹp cứng lại.

Dù thế, khi thịt hành nóng bỏng găt gao chen vào hoa huyết ướt đẫm, hai người nhịn không được mà đồng thời run lên, xúc cảm đó, không chỉ làm Mộ Thiển Thiển cảm động muốn khóc, cũng gọi lên một đợt sóng lớn trong lòng Hách Liên Từ Cẩm.

Hắn..... Chưa bao giờ gần gũi với nữ tử như vậy, thịt hành thô dài kia, đến hôm nay mới là lần đầu tiên lộ ra trước mặt nữ tử.

Nàng..... Nếu đã bái đường thành thân, đã là nương tử của hẳn. Đối với nữ nhân của mình, cần gì phải kiềm chế?

Không phải chưa từng nghĩ tới chuyện này, nhưng vì chưa hề gặp được nữ nhân mình yêu, cho dù hiện tại hẳn vẫn chưa thích nữ tử dưới thân, nhưng hẳn lại mê muội đôi mắt rung rung kia của nàng.

Bỏ nhũ phong qua một bên, Hách Liên Từ Cẩm trực tiếp ngồi dậy, ngón tay để ở cửa hoa huyết, nhanh chóng mở rộng môi âm hộ của nàng, làm cho cửa hoa huyết mở lớn hơn nữa.

Bất chấp sẽ làm nàng đau, nam nhân mất khống chế mà gằm nhỏ một tiếng, mạnh mẽ đâm sâu vào.

Chương 28: Quả nhiên chỉ xứng làm công cụ tiết dục

A!"

Mộ Thiên Thiên đau đớn hét lên một tiếng, nhục động nho nhỏ bị thịt hành thô to lấp đầy.

Nàng run lên, Hách Liên Từ Cẩm lập tức cảm giác được thịt hành của mình bị nhục động của nàng chặt chẽ mút vào, cán nuốt, thậm chí có thể nói là gặm cắn, bên trong như có vô số miệng nhỏ, cái nào cũng giành nhau hầu hạ hần.

Lần đầu trong đời thao nữ nhân, vừa mới đi vào đã bị khoái cảm xa lạ này thiếu chút bức hần bắn, cũng may, nghị lực của hần không tính là kém.

Nhẹ nhàng di chuyển, đem thịt hành rút ra một chút, nữ tử dưới thân lại hô lên đau đớn.

Mộ Thiên Thiên mặt đầy mồ hôi, mờ mắt ra nhìn hần, bởi vì đau đớn, lúc này, lý trí của nàng vậy mà khôi phục được một chút.

Nhìn thấy Hách Liên Từ Cẩm đang ở trên người mình, còn thịt cực đại kia còn chôn sâu trong thân thể của nàng, trong nháy mắt, cảm giác ủy khuất cùng đau thương như dòi non lấp biển nổi lên trong lòng nàng.

"Vì sao?" Thanh âm nàng khàn khàn, nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống: "Người xấu, các người đều là người xấu! Đừng đụng ta, không..... A! Hách Liên Từ Cẩm, người là đồ đáng ghét, không cần..... A a!"

Nam nhân không muốn nghe nàng nói năng vô nghĩa, thịt hành rút ra đến cửa nhục động, liền lập tức, trong nháy mắt lại cắm vào toàn bộ, cắm đến cuối cùng, đâm đến cửa tử cung của nàng.

Thịt hành mạnh mẽ đẩy ra thịt huyết, như cuồng phong mà thọc vào lại rút ra, nam nhân thoải mái đến không thể ngừng lại, Mộ Thiên Thiên cũng chậm rãi thoát khỏi ủy khuất, lạc vào lốc xoáy tình triêu.

Thật thoải mái, thịt hành cắm đến đâm thủy vắng ra bốn phía, làm nàng kích động đến không ngừng vận vẹo mông nhỏ, chỉ muốn hần cắm càng sâu một chút, lại sâu chút.....

"A..... A a! Từ Cẩm! Từ Cẩm..... A..... Thật lớn, ta rất thích....." Âm thanh dâm đãng tràn ngập toàn bộ phòng, cũng từ trong phòng vang ra ngoài.

Thiên Hủ vừa chuẩn bị nước nóng trở về liền cuống quýt né tránh. Mà nam nhân nghe được Thất công chúa bị ám sát, rơi xuống nước bị thương, vội vàng từ ngoài thành trở về, lúc này toàn thân cứng đờ, thậm chí toàn thân tan ra khí lạnh.

Tối hôm qua nữ nhân này bị chính mình thao đến mức liên tục thét chói tai, lại chưa từng nói qua nửa câu rằng nàng thích, mấy câu nói lấy lòng kia, tất cả đều là do hần ép buộc mới chịu nói ra.

Nhưng hiện tại, Hách Liên Từ Cẩm một câu cũng chưa nói, chỉ cần điên cuồng thao nàng, thế nhưng thao đến mức nàng không ngừng nói thích hần.

Nàng thậm chí còn nói còn thịt hần vừa to vừa dài, cảm làm nàng thật thoải mái!

Hần băng ở đáy mắt Đông Lăng Mặc hoàn toàn bị chôn sâu theo động tác nhắm mắt của hần, quay người lại, hần lại là Hầu gia lạnh lùng, không thèm nhìn đến phong cảnh kiều diễm trong phòng.

Nữ nhân này, quả nhiên chỉ xứng làm công cụ tiết dục.

Nhưng mà hần không biết, nữ tử trong phòng bị mê tình hương hoàn toàn không chế, căn bản không biết chính mình giờ khắc này rốt cuộc đang nói cái gì.

Trong lúc cuồng loạn, nàng hít sâu một hơi, khi thịt hành đang cấn đến mức nàng không ngừng cao trào, thất thanh thét to: "A! Từ Cẩm..... A! Mặt sau, làm ta từ phía sau, mạnh mẽ thao ta! A....."

Chương 29: Khoái cảm khi bị chà đạp

Thao nàng từ phía sau!

Hách Liên Tử Cẩm bị tình dục hoàn toàn thiêu hồng hai mắt, bỗng nhiên lui về phía sau, cơn thịt to lớn "Phốc" một tiếng rút ra từ nhục động Mộ Thiên Thiên.

Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy toàn thân, khi cơn thịt rời đi, trở nên hư không, đang muốn mở miệng giữ lại, Hách Liên Tử Cẩm bỗng dừng tay xoay nàng ngã xuống.

Mộ Thiên Thiên cũng ngay lúc này, quan sát được cơn thịt vừa rời làm nàng dục tiên dục từ kia.

Phía trên nó còn dính đầy mật dịch của nàng, sáng bóng, màu da có vài phần trắng hồng, so với các loại trong phim người lớn đẹp gấp mấy lần.

Cũng không biết vì sao, khi nhìn đến màu da trên cơn thịt Hách Liên Tử Cẩm, nàng là có thể chắc chắn này nam tử hoặc là xử nam, hoặc cũng chỉ mới làm có vài lần.

Cơn thịt đẹp như vậy, giống như bản thân hắn, vừa sạch sẽ, lại mê người.....

Hai tròng mắt nàng mê ly, cảm nhận được cực đại cơn thịt lại đến gần cửa hoa huyết, nàng thở hổn hển một tiếng, nhin không được nhẹ kêu: "Từ Cẩm..... A! A a! Tiên..... Lại đi vào! A....."

Thật sự thật lớn, đã bị hắn làm lâu như vậy, vậy mà hiện tại, khi đi vào vẫn khó khăn như vậy.

Mộ Thiên Thiên bị sóng nhiệt nóng đến mức cả người run rẩy, nhục động bị cơn thịt đâm vào, dù chỉ cảm một cái, nàng vẫn bị kích thích đến quỳ thẳng người, thét chói tai.

Nữ nhân quý gối ở đó, không phải nằm bò, mà là quỳ thẳng tắp, để thuận tiện cho nam nhân phía sau thao nàng, móng nhỏ tận lực nâng lên, động tác quả thực đậm đàng nói không nên lời.

Hách Liên Tử Cẩm cúi đầu nhìn móng nhỏ của nàng, bên trong hoa huyết còn cảm cơn thịt to lớn, mỗi khi hắn cảm vào một chút, thân thể của nàng liền quỳ càng thẳng, móng cũng sẽ nâng cao hơn, hình ảnh này, làm cho thú tính của hắn tuôn ra điên cuồng.

Bàn tay to ôm lấy nhũ phong của nàng, mạnh mẽ xoa nắn, còn có hai đầu vú nhỏ nhỏ, cũng bị hắn tàn nhẫn vờn vờ.

"A!" Mộ Thiên Thiên bị hắn bóp đến kêu lên đau đớn, rõ ràng là đau, nhưng, khoái cảm bị chà đạp kia, còn lấn át cả cái đau.

Đầu vú nhỏ bị捏 đến mức sưng sưng, thân mình run lên, lượng lớn dịch từ hoa huyết tuôn ra, dọc theo cơn thịt chảy xuống....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Cởi quần áo, thì ra hắn cường tráng đến vậy

Hách Liên Tử Cẩm nhanh chóng phát hiện, nữ nhân này trời sinh chính là thiếu thao, động tác của hắn càng thô bạo, nàng lại càng thích!

Cho nên hắn đến một chút thương tiếc cũng không cho, cũng không có cách để khống chế bản thân mà thương tiếc, đầu ngón tay捏 đầu vú đỏ tươi của nàng, dùng sức càng nhiều mà vờn nắn.

"A a..... A..... Từ Cẩm, Từ Cẩm..... Ân....." Mộ Thiên Thiên thật sự bị kích thích rồi, đầu vú đau quá, lại sưng đến nàng càng thêm không thể kiềm chế.

Môi mọng hồng nhạt khẽ nhếch, nàng thể nhưng không màng tất cả mà lớn tiếng nói: "Cường bạo ta Từ Cẩm, mau cường bạo ta! A..... Rất muốn bị chàng thao hư, a a....."

"Vật nhỏ thiếu thao, là chê ta quá ôn nhu sao?" Giọng nói hắn khàn khàn, bàn tay to nâng lên mặt nàng, cắn xuống cánh môi đỏ mọng của nàng: "Nếu như vậy, ta liền thao hư ngươi! Thao đến ngươi chịu không nổi mới thôi! Vươn ra đầu lưỡi, mau!"

Mộ Thiên Thiên bị thanh âm thô bạo của hắn mị hoặc đến co rút lại hoa huyết, dâm thủy lại chảy thêm một bãi, ngoan ngoãn đem đầu lưỡi thò ra, lập tức đã bị hắn cắn lấy, dùng sức mút vào.

Phân lưỡi giống như bị hắn hút vào bụng, cánh môi bị gặm cắn tàn nhẫn, nàng bắt đầu cảm thấy đau đớn, hô hấp cũng càng ngày càng không thuận.

"A..... Ngó ngó....." Thiên Thiên bắt đầu giãy giụa, không chỉ hô hấp không được, trước ngực cũng truyền đến đau đớn, đầu vú nhỏ nhỏ phồng nộn sắp bị hấn rách đứt, nhưng hấn vẫn đè lại đầu, điên cuồng hôn nắn, tay lại chà đạp đầu vú yếu ớt của nàng.

Cảm thấy hít thở không thông xen lẫn đau đớn, làm Mộ Thiên Thiên lại tìm về một chút lý trí, thân thể mỗi một giác quan đều cảm thấy được rõ ràng, còn thịt to lớn kia vẫn như cũ cắm trong hoa huyết, còn có môi lưỡi nóng bỏng.....

"A! Không..... Ân a a....." Cái miệng nhỏ cuối cùng được nghỉ ngơi một lát, nàng đang muốn há mồm thở dốc, không ngờ đại nhục bông thể nhưng đột nhiên cắm vào, đôi mắt ngập nước của Mộ Thiên Thiên trừng lớn, trước mắt tối sầm, chỉ cảm thấy khoái cảm to lớn nháy mắt đem thân hình nhỏ nhỏ của nàng bao phủ, làm nàng trừ bỏ run rẩy hứng lấy từng đợt từng cao trào thì chẳng làm được gì khác.

Lượng lớn dịch nóng bỏng trào ra, đã dính ướt quần áo của Hách Liên Từ Cẩm, hấn há mồm thở phì phò, bông dung còn thịt lùi xa, hoàn toàn rời xa thân mình nàng, tùy tay đem nàng đẩy ngã xuống, bàn tay to giờ tay xé áo mình ra.

Roẹt một tiếng, một bộ áo trắng phiêu dật hoàn toàn bị xé nát, theo tay hấn vung ra, ở giữa không trung vẽ ra một đường cong hoàn mỹ, nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Mộ Thiên Thiên thở hổn hển quay đầu lại, trong tầm mắt, nam nhân trần truồng cùng cơ bắp rắn chắc no đủ đến mức cả vân da đều có thể nhìn rõ, không sót gì.

Hấn trông ôn nhuận, lại giống như tiên, nhưng còi quần áo, lại có bộ dạng cường hấn như vậy, khi hấn tới gần, Mộ Thiên Thiên chỉ cảm thấy bản thân lại run rẩy lẫn nữa, nhưng lần này, lại bởi vì sợ hãi hơi thở nồng nặc sự nam tính của hấn.....

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Dù không yêu, lại vẫn thao nắn

Thịt hành vì tình dục mà trở nên nóng bỏng đỏ đậm lại lẫn nữa để trước cửa hoa huyết của Mộ Thiên Thiên, hơi thở của hấn nóng đến mức làm nàng theo bản năng muốn lùi bước, nhưng, Hách Liên Từ Cẩm không cho phép!

Thịt hành đã chuẩn bị chiến đấu cả rồi, sao lại cho nàng không chiến mà chạy?

Hoa huyết bị cấm lúc lâu vẫn như cũ khế nhếch, hoa môi ướt đầm bị đẩy ra, hai mắt Hách Liên Từ Cẩm lập lòe màu đỏ tươi thú tính, hai tay thô lệ nắm chặt eo nàng, bỗng nhiên gằn nhẹ một tiếng, thịt hành thô dài thể như chẻ tre, mạnh mẽ cắm vào, cắm đến tận cùng.

"A! Ân a....." Mộ Thiên Thiên run rẩy, vô lực thừa nhận.

Sau khi thịt hành đi vào, căn bản không hề dừng lại, không ngừng thọc vào rút ra trong nhục động ẩm ướt, tốc độ điên cuồng cùng lực cấm càng ngày càng mạnh, cấm đến Mộ Thiên Thiên trừ bỏ không ngừng thét chói tai, thì ngay cả sức đề thờ cũng không có.

Lực cấm thật đáng sợ, tốc độ mau đến mức làm người ta không thể thừa nhận.....

"A a....."

Thân thể nhỏ nhắn theo va chạm của hấn mà không ngừng lắc lư, thịt hành thô to đến cơ hồ muốn thao hư hoa huyết, Mộ Thiên Thiên bị làm được văng đầu hoa mắt, hoa huyết rõ ràng bị cấm đến đau quá, nhưng, một cổ khoái cảm không nói nên lời lại từ hoa huyết không ngừng trào ra, không ngừng tràn trề, cuối cùng, hoàn toàn bao phủ lấy nàng.

"A..... A a! Từ Cẩm..... A!"

Thân hình run rẩy nhỏ xinh của nữ nhân, nhìn trên vách tường chiếu ra hai cái bóng kia, cũng nhìn thấy cây gậy thô dài kia không ngừng ra vào nàng thân thể, thứ đoá..... to như vậy, dài như vậy, nắn vậy mà lại có thể nuốt vào toàn bộ.....

Thể xác và tinh thần bị kích thích đến điên cuồng run rẩy, sau một tiếng cao vút thét chói tai, hoa huyết bỗng nhiên trào ra một cổ dịch nóng bỏng, sau đó, toàn bộ huyết động điên cuồng co rút lại.

"Tiểu yêu tinh!" Hách Liên Từ Cẩm chửi nhỏ một tiếng, thịt hành bị hoa huyết gất gao hút lấy, không ngừng hướng vào chỗ sâu trong tử cung, mạnh giống như nếu không hút lấy cả linh hồn của hấn thì không cam lòng, làm hấn hoàn toàn nổi cơn điên.

Cuối cùng sau mấy chục lần cường hấn thọc vào rút ra, hấn đem thịt hành đưa vào chỗ sâu nhất trong hoa huyết, đụng đến miệng tử cung, phun từng đợt tinh dịch nóng bỏng của chính mình vào chỗ sâu nhất ở hoa tâm.

"A....." Mộ Thiên Thiên đã hoàn toàn xụi lơ, lại vẫn như cũ bị tính dịch nóng cháy của hân kích thích đến hoa huyết lại lần nữa run rẩy không ngừng.....

Cho rằng hết thầy đều đã qua, không nghĩ mới qua không đến nửa nén hương thời gian, thật hành vẫn như cũ ở bên trong hoa huyết nàng thế nhưng lại lần nữa trưởng to, lại lần nữa ở nhục động âm ướt của nàng điên cuồng thọc vào rút ra! "A....."

..... Nàng không biết chính mình đã cao trào bao nhiêu lần, chỉ biết là khi thật hành của nam nhân sau lưng hoàn toàn rời khỏi chính mình, nàng đã hoàn toàn không còn chút sức lực, mềm như bông mà ngã vào trên giường, hai cái đùi không thể khép lại.

Ít nhất..... Có một canh giờ đi? Hân vậy mà thao nữ nhân này suốt một canh giờ!

Nhìn tính dịch trắng đục hòa thành hỗn hợp với mật dịch của nàng từ cửa hoa huyết khẩu chậm rãi chảy ra, đáy mắt Hách Liên Từ Cẩm từ màu đỏ tươi chậm rãi trở về bình tĩnh.

Không có tình yêu, lại..... vẫn muốn nàng, thậm chí, thao tận hai lần!

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Người có thích ta không?

Mộ Thiên Thiên tỉnh lại lần nữa, đã là lúc mặt trời lặn.

Ký ức trước khi ngất xỉu ủa về, lúc này không bị mê tình hương khống chế, ý thức của nàng đã hoàn toàn thanh tỉnh lại.

Làm ta..... làm ta từ phía sau..... Cường bạo ta..... Cầu xin người, Từ Cẩm, mau làm ta.....

Nàng nhắm mắt lại, giữa hai chân có đau nhức, cũng không bằng đau đón trong lòng, từ khi nào, nàng lại trở nên dâm tiện phóng đảng như thế?

Đến nơi này mới có hai ngày thôi, hai ngày ngắn ngủi, không chỉ thân phận, mà còn cả thân thể và chính nàng cũng thay đổi.

Nàng trở nên thật đáng sợ.....

"Là do bị mê tình hương khống chế, không phải lỗi của người, sau này sẽ đỡ hơn nhiều."

Tiếng nói dễ nghe truyền đến từ mép giường, nàng hơi hơi nghiêng đầu nhìn qua, Hách Liên Từ Cẩm đã ăn mặc chỉnh tề, đứng ở đó, nhìn nàng.

Thanh âm có vài phần dịu dàng, nhưng, ánh mắt hân nhìn nàng lại bình tĩnh không gợn sóng. Nam nhân vừa cùng nàng điên loạn đảo phượng, liều chết triền miên trên giường đó, giờ lại chẳng khác kẻ xa lạ là bao.

Mộ Thiên Thiên theo bản năng muốn ôm chần sát vào người, nhưng khổ nỗi tay chân đều không nhấc lên nổi, mí mắt cũng ngày càng nặng.

Hách Liên Từ Cẩm buông chén thuốc trong tay ra, cúi người xuống muốn nâng nàng dậy, thấy nàng tránh né, hân lãnh đạm nói: "Người dù gì cũng là nương tử của ta, đã bái đường thành thân rồi, dù có muốn người cũng là chuyện bình thường, có gì mà hoảng sợ?"

"Người thích ta sao?" Mộ Thiên Thiên vừa hỏi xong đã cảm thấy hối hận, Thất công chúa là người như thế nào? Người như vậy làm gì có ai thích? Bọn họ ở trong công chúa phủ là có mục đích riêng, tuyệt đối không phải vì nàng.

Chính là, không thích nàng lại muốn nàng..... Chẳng lẽ nam nhân thời đại này cũng sống thoáng như vậy sao?

Hách Liên Từ Cẩm quả nhiên không muốn trả lời, bế nàng lên, để nàng dựa vào ngực mình, hân khẽ chén thuốc lại gần bên môi nàng: "Thân thể của người đã hấp thu phần lớn Mê tình hương rồi, lúc này không có cách nào trừ tận gốc ngay lập tức, chỉ có thể uống thuốc đem nó áp chế."

"Có thể áp chế nó mãi mãi được không?" Nàng quay đầu, giường mắt nhìn hân.

"Không thể." Một khi bị kích thích, được tính liền sẽ từ từ có hiệu lực, chuyện này cần có thời gian, hân nói: "Ta sẽ nghĩ cách cứu người, đừng lo lắng."

Mộ Thiên Thiên không nói cái gì, chỉ cúi đầu ngoan ngoãn uống thuốc, thuốc rất đắng, nhưng không muốn bản thân trở nên dâm đẳng như vậy, nàng vẫn nhắm mắt, nỗ lực nuốt xuống.

Bộ dạng ngoan ngoãn lại đầy ủy khuất này, vậy mà lại làm Hách Liên Từ Cẩm đau lòng kỳ lạ, Thất công chúa trước đây, có bao giờ nhu thuận lại ngoan ngoãn như này?

Nàng nói nàng là Mộ Thiên Thiên, lại không phải Thất công chúa, lời này..... Có thể tin hay không?

Thiên Thiên nghĩ rằng hai người họ ở chung sẽ rất khó xử, nhưng không biết vì sao, dựa vào lồng ngực của hân, ngửi thấy mùi thuốc nhàn nhạt trên người hân, nghe tiếng tim đập mạnh mẽ của hân, khi trong đầu đã quên những hình ảnh điên loạn đảo phượng kia, vậy mà lại cảm nhận được chút an tĩnh, yên bình khó nói.

Một cảm giác năm tháng tình hảo*, hy vọng lúc này, thời gian vĩnh viễn dừng lại, vĩnh viễn, đừng để nàng phải mở mắt ra, đối mặt với thế giới điên cuồng trước mắt.

*: Ta hiểu nôm na là thời gian an bình lắng đọng lại

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Vì sao lại không ghét ta?

“Vì sao ngươi không ghét ta?” Mở mắt lần nữa, Mộ Thiên Thiên vẫn sống trong thế giới này như cũ, nàng giương mắt nhìn Hách Liên Từ Cẩm ở bên cạnh, hỏi ra điều bản thân luôn thắc mắc.

Hách Liên Từ Cẩm vươn tay lau đi nước thuốc bên môi còn sót lại bên môi nàng, ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc: “Tại sao ta phải chán ghét ngươi? Ngươi làm gì xấu sau lưng ta sao?”

Giọng nói đó, tràn ngập sủng ái và ôn nhu, nào có một chút chán ghét?

Thiên Thiên há miệng thở dốc, tưởng nói gì đó, nhưng cuối cùng lại chỉ rơi xuống hai giọt nước mắt.

Nàng cuống quýt quay mặt đi, lấy ống tay áo lau sạch sẽ, mới quay mặt lại, miễn cưỡng cười cười với hân: “Tất cả mọi người đều chán ghét ta, ta chỉ thấy lạ vì sao ngươi lại đối xử với ta đặc biệt như vậy?”

“Ngươi là công chúa, không có kẻ dám ghét ngươi.” Hách Liên Từ Cẩm cầm cái chén rồng tước trên bàn, đứng lên: “Thuốc quá đắng, ta đi lấy mứt trái cây cho ngươi, ở yên chờ ta.”

Nàng gật gật đầu, chờ sau khi hân ra cửa, nàng vát vò hồi phục được chút sức lực, nhìn đến bộ y phục nữ mới tinh được xếp ngay ngắn ở mép giường, sau con sừng sốt, vội cố sức mặc vào xiêm y.

Sau đó, nàng vận động hai cái chân bủn rủn, từ từ xuống giường, lại chậm rãi đi từng bước một đến ngoài cửa.

Ý Phong Các của Hách Liên Từ Cẩm, nàng chưa bao giờ đến đây, có phải nơi ở của nam nhân như trích tiên này cũng giống như tiên cảnh hay không?

Tòa đình viện này đương nhiên không phải tiên cảnh gì cả, nhưng lại rất an tĩnh, bố cục trong viện cũng thấp phần độc đáo mộc mạc, thoát nhìn giống nhau sân của nhà bình dân, khác hoàn toàn với hậu viện phồn hoa quý khí nàng thấy lúc sáng.

Trong viện tường hòa yên tĩnh, đến một cung nữ quét sân cũng không có, cũng giống chủ nhân của nó vậy, không quá thích nói chuyện, vĩnh viễn an an tĩnh tĩnh, lại cho người khác một loại cảm giác an tâm kỳ lạ.

Lúc Hách Liên Từ Cẩm trở về thì nhìn thấy nàng dựa vào cạnh cửa, ngây người nhìn hoa cỏ trong sân. Gió thoảng thổi bay vài sợi tóc tinh nghịch bay loạn, vậy mà lại cho người khác như cảm giác sự cô đơn bất lực của nàng.

Hân thôi suy nghĩ, bước nhanh đến chỗ nàng: “Thân thể còn rất suy yếu, nên ở trong phòng nghỉ ngơi.”

“Bên trong rất chán.” Nàng lắc lắc đầu, nhận lấy mứt trái cây hân đưa, bóc mấy cái đưa vào trong miệng.

Ngọt, vào miệng là tan, sau khi nuốt vào bụng, giữa khoang miệng sẽ còn sót lại một cổ mùi thơm ngát.

“Đây là nơi ở của ngươi?” Nàng lại bóc vài miếng mứt hoa quả, ăn thật ngon lành, nhìn cảnh trí trong viện, nàng hồ nghi nói: “Vì sao đến tỷ nữ hầu hạ cũng không có?”

Nghe vậy, Hách Liên Từ Cẩm rũ mắt nhìn nàng chăm chăm, sau một lúc lâu, đáy mắt hiện lên một tia quái dị.

Nhưng tia quái dị kia lướt qua rất nhanh, trên mặt hân nháy mắt lại khôi phục về bình tĩnh và đậm mạc, thậm chí, còn trộn lẫn trong đấy một chút cung chiều.

Trước khi nàng mở miệng nói chuyện, hân ôn nhu nói: “Công chúa không thích có nữ nhân ở địa phương của ta, cho nên, bên người ta không có bất kỳ tỷ nữ gì, chỉ trừ bỏ.....”

Hắn do dự nửa khắc, cuối cùng vẫn ở dưới ánh mắt chờ đợi của nàng, khẽ mở môi mỏng, tràn ra một câu nói không mang theo bất luận cảm xúc gì: “Trừ bỏ Linh Nhi, ti nữ bị công chúa hạ lệnh cho tráng hán giết chết ở trong ngục.”

Chương tiếp: Chủ nhật, 22h.

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Dịu dàng như vậy, chỉ vì báo thù phải không?

Trừ bỏ Linh Nhi!

Linh Nhi, là bóng ma đuổi không đi, có lẽ từ đây trở đi sẽ luôn luôn xuất hiện trong cuộc đời nàng.

Mộ Thiển Thiển chống vào cửa, thiếu chút nữa ngã xuống mặt đất vì chấn động quá độ.

Gió thổi từng đợt, đưa đến từng luồng khí mát lạnh, lại không thổi được những phiền muộn trong lòng.

"Thực xin lỗi, ta....." Nàng không biết có nên nói cho hắn rằng nàng không phải Mộ Thiển Thiển, không phải là kẻ hại chết Linh nhi hay không? Hay là cứ mặc kệ, mọi người xem như đó là một giấc mộng, từ đây về sau không nhắc lại nữa?

Với nàng mà nói, hiện giờ tất cả xác thực giống như một giấc mộng vậy.

Nàng dựa lưng vào ván cửa, nhìn Hách Liên Từ Cẩm, đối xử ôn nhu với nàng như vậy, chẳng lẽ là vì báo thù cho Linh Nhi?

Hách Liên Từ Cẩm vừa vươn tay, nàng liền lui nửa bước, thân thể bị mất chỗ đỡ, nháy mắt té ngã ra sau.

Bàn tay muốn vuốt tóc cho nàng chuyển thành đỡ lấy eo nàng, kéo lên.

"Không phải ta! Ta không có hạ lệnh, đừng giết ta!" Mộ Thiển Thiển theo bản năng duỗi tay che trước mặt mình, hoảng loạn thét chói tai.

Nàng không biết giải thích này tất cả như thế nào, nhưng, nàng thật sự không có ý hại người khác, nàng vừa tỉnh lại, nữ nhân tên Linh Nhi kia cũng đã bị mấy cái tráng hán luân gian*, nàng cũng chưa kịp biết đã xảy ra chuyện gì thì Linh Nhi đã bị bọn họ luân gian đến chết.

*luân gian: thay phiên hấp diêm

Thật sự không liên quan gì đến nàng, nàng thật sự không biết gì cả, thật sự.....

"Ta không muốn giết ngươi." Thấy nàng bị dọa đến run rẩy cả người, Hách Liên Từ Cẩm bắt đắc dĩ thở dài, ôm nàng trở về phòng.

Cho đến khi thân thể được nhẹ nhàng bế lên giường lớn, Thiển Thiển mới cuống quýt bò đến góc giường, cặp mắt nhìn hắn chằm chằm, tràn ngập sợ hãi và phòng bị.

Thật sự không thể trách nàng quá hoảng loạn, chỉ một ngày một đêm này nàng đã trải qua quá nhiều chuyện, đến giờ vẫn còn thần hồn nát thần tính, lo sợ bất an.

"Linh Nhi có kết cục này chỉ có thể trách nàng không biết an phận thủ thường, muốn thân cận Đông Lăng Mặc, Đông Lăng Mặc là người của ngươi, ngươi có xử tử Linh Nhi cũng sẽ không có ai trách ngươi." Hắn ngồi xuống cạnh mép giường, nhìn nàng, ánh mắt nhu hòa: "Lại đây."

"Không....." Nàng dùng sức lắc đầu, cho dù lúc này hắn có vẻ vô hại, nhưng, nàng vẫn sợ hắn như cũ. Bất quá..... "Là Linh Nhi chủ động muốn làm thân với Đông Lăng Mặc sao?"

Nàng nhớ rõ tên nam nhân cuồng ngạo kia nhìn Linh Nhi chết ở trước mặt hắn, tựa hồ một chút cũng không thêm quan tâm, nhưng nàng đoán không ra tâm tư của hắn, hắn tà mị, lãnh khốc, thậm chí khát máu, nàng hoàn toàn nhìn không thấu hắn.

Hách Liên Từ Cẩm không biết nàng suy nghĩ cái gì, nhìn khuôn mặt nhĩ nhĩ, âm tình bất định của nàng, hắn ôn nhu nói: "Lại đây, để ta bắt mạch cho ngươi."

"Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Đón nhận ánh mắt coi như nhu hòa của hắn, Mộ Thiển Thiển cắn cắn môi, bỗng nhiên trầm giọng hỏi: "Ngươi nếu muốn báo thù cho Linh Nhi báo thù thì làm luôn đi, đừng có nhây!"

Nàng chịu không nổi! Thân thể nàng tối hôm qua bị Đông Lăng Mặc tra tấn đến mức thể thâm không nổi, vừa rồi lại bởi vì mê tình hương mà cùng

hắn..... Cùng hắn điên cuồng làm tình, hiện tại lại chuẩn bị bị hắn tra tấn tinh thần.....

Nếu là muốn tìm nàng tính sổ không bằng nhanh chóng chém nàng luôn, chứ nhây hoài như vậy, nàng sẽ điên mất!

Đương nhiên, nếu chỉ cần chửi nàng một trận thôi thì càng tốt, chứ chém thì đau lắm..

Bạn đang đọc truyện *Dạy Đồ Công Chúa Nữ Nô* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Vì sao nhất định phải như vậy?

Mộ Thiển Thiển có chút nhụt chí, cho dù trước đây tính cách nàng có chút ương bướng, thì giờ đây, cũng đã bị sợ hãi nơi đáy lòng làm cho tan thành mây khói.

Hách Liên Từ Cẩm chỉ nhìn nhật nhìn nàng, nàng cũng nhìn chăm chăm khuôn mặt đẹp đến mức nhân thần cộng phần* của hắn mà không chớp mắt, hoảng loạn, bất an, lại mê muội.....

*nhân thần cộng phần: Người và thần đều phải ghen tỵ.

Không biết qua bao lâu, hắn nhẹ thở dài một hơi, mới lại vươn tay về phía nàng: "Lại đây, người mới uống thuốc rồi, hiện tại, để ta bắt mạch xem sao."

Thấy nàng lại muốn lắc đầu cự tuyệt, hắn bỗng vươn tay, dễ dàng ôm nàng vào ngực, đặt lên đùi mình.

Thiển Thiển chỉ chớp mắt một cái, đến lúc nàng phản ứng lại được thì ngón tay của Hách Liên Từ đã đặt trên cổ tay, nghiêm túc bắt mạch cho nàng.

Mạch tượng của nàng yếu ớt, bệnh tình không đến nỗi nặng, nhưng lại tâm phiền ý loạn, không thể an tâm.

Cánh tay hắn đặt trên eo nàng, ôm chặt lấy cô gái còn muốn giãy giụa này lại, nhìn đáy mắt đầy kinh hoàng của nàng, thở dài: "Ta và Linh Nhi nói chuyện với nhau chưa quá ba câu, ta sẽ không vì trả thù cho nàng ta mà làm hại người."

Nhìn chăm chăm đôi mắt to ngập nước của nàng, hắn cười nhạt nói: "Người nghe rõ chưa?"

"Nhưng mà....." Nếu không yêu Linh Nhi sâu sắc, sao hắn lại chỉ để một mình nàng ta hầu hạ?

Giống như nhìn thấu suy nghĩ của nàng, hắn vươn ngón tay ra, búng chóp mũi của nàng một cái, đáy mắt lóe mấy phần cung chiêu: "Hai ngày nay người bị sao vậy? Chẳng lẽ do Linh Nhi phản bội, nên hiện tại không dám tin tưởng ai? Rồi nghĩ ngờ đến cả ta sao?"

Nàng không muốn nghi ngờ hắn, mà là..... Nàng căn bản không quen biết hắn nha trời ơi! Ai biết hắn suy nghĩ cái gì trong đầu?

Nàng hít sâu một hơi, cuối cùng nhịn không được hỏi ra câu hỏi từ tận đáy lòng: "Vì sao tốt với ta như vậy? Tất cả mọi người đều chán ghét ta, xem thường ta, vì sao người lại dịu dàng với ta như thế?"

Đông Lăng Mặc cường ép, Hiên Viên Liên Thành khinh thường, các cung nữ thì tránh né, nàng có mắt mà, nàng không phải nhìn không ra bọn họ chán ghét mình, vì sao chỉ có hắn khác hẳn?

Ngón tay Hách Liên Từ Cẩm dừng lại trên chóp mũi nàng, đáy mắt hắn chứa những tia phức tạp, là hoài nghi, thậm chí tức giận, hắn lạnh giọng: "Người là ai?"

Mộ Thiển Thiển hoảng sợ trước hàn ý trong câu nói của hắn, nàng bất giác muốn tránh khỏi lòng hắn, nhưng cánh tay hắn lại tựa như sắt thép quấn quanh ở hông, không cho phép nàng né ra chút nào.

Nàng theo bản năng nắm chặt vạt áo trước ngực hắn, đôi mắt bất an mở to nhìn hắn: "Ta..... Ta không biết....."

Không biết? Trả lời kiểu gì vậy? Nàng nói nàng không phải là Thất công chúa, vậy nàng là ai?

Tay hắn chậm rãi, chậm rãi dùng sức, xé nát y phục mỏng manh của nàng.

"Rệt" một tiếng, xiêm y trong tay hắn hóa thành từng phiến bông tuyết, chậm chạp bay xuống đất.

"A!" Mộ Thiển Thiển hét lên một tiếng, cuống quýt lấy tay che trước ngực, kinh hoàng thất thố: "Đã..... Đã sắp xé rách hết rồi, không cần, đừng như vậy!"

Hách Liên Từ Cẩm hoàn toàn không để ý tới lời cầu xin của nàng, nhẹ nhàng lôi kéo, làm nàng ngã ngối lên đùi hắn, bàn tay to mò đến đai lưng của nàng

---

"Pặc" - truyền đến tiếng đứt của đai lưng, chỉ trong nháy mắt, nàng như đứa trẻ sơ sinh, không chút che đậy trước mặt hắn.

Nơi khoe mắt, một giọt nước mắt khuấy nhục chảy xuống, nàng cắn chặt môi dưới, dùng sức nuốt xuống tất cả bi thương và thống khổ.

Vừa nãy rõ ràng còn bình thường, chẳng lẽ đối với nam nhân bọn hắn, trừ bỏ loại chuyện này, thì không thể an ổn cùng nữ nhân nói chuyện sao?

Vì sao nhất định phải làm loại chuyện này?

Bạn đang đọc truyện *Dạy Dỗ Công Chúa Nữ Nó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.